

Guust 11

FLATERS VAN FORMAAT

door Franquin

NOU MOE ?!

DUPUIS

Guust
11

FLATERS VAN FORMAAT

door Fraquin

VERRASSING!
IK MAAK VOOR
JULIE VANDAAG 'N
SPECIALITEIT KLAAR!
KABELWAUW MET AARD-
BEITJES, MAYONAISE
EN SLAGROOM...
GEFLAMBEERD
MET 'N LIKJE
PASTIS!

DUPUIS

kijkje achter de schermen

GREPEN UIT ONZE C

FIRMA DE MESMAEKER
GROOTHANDEL

SDM/od

Mijne Heren,

Hiermee bevestigen wij te zijn overeengekomen de contracten te tekenen op 24 februari a.m. Met de meeste klem verzoeken wij u zorg te willen dragen voor een rustig verloop, ten einde de zaken eindelijk snel te kunnen afhandelen.

Hoogachtend

DIENSTNOTA
(Vertrouwelijk)

Van:

Van Gestel

Aan:

Redactie

Bijgaand een afdruck
op de brief van de
heer De Mesmaeker
kunnen we flater niet
uit de buurt houden?

DIENSTNOTA

Van:

Redactie

Aan:

Van Gestel

Witnodiging al
ontvangen. Flater
is van plan
mamma Robbedoes
te gaan

Schneerm

*****
**Schneerm
-im- Schnee**
V.V.V.

Om de pers een indruk te geven van het nieuwe wintersportcentrum Schneerm-im-Schnee, nodigt de V.V.V. aldaar een van uw medewerkers uit voor een verblijf van een week. Alle kometen worden door de V.V.V. vergoed.

Alle nodere inlichtingen omtrent deze propagandastunt kunt u telefonisch verkrijgen bij een van onze vertegenwoordigers.

Wij zien de komst van uw afgevaardigde met genoegen tegemoet, en tekenen

robbedoes

Gesachte Heer De Mesmaeker,

Geerne zullen wij u op 24 dezer ontvangen. Voor een rustig verloop van de vergadering staan wij in. Onze meeste medewerker Guust Flater zal gedurende uw bezoek niet aanwezig zijn.

Wij zien uw komst dan ook met hoop, vertrouwen en bijzonder vertrouwen tegemoet en verblijven

Hoogachtend
P. van Gestel, boekhouder

Beste vrienden op de redactie,
Ik amuseer me hartelijk hier in Schneerm-im-Schnee, en hoop u wel te vertellen dat jullie me niet te erg missen. Mijn flaterpauze bracht bij de reis enige moeilijkheden met zich mee. Het moest bij de voorverrichting-breekbaar. bagage en dat was vrij duur. Maar ze hadden me hiervoor alle kosten onbegrepen dus ze betalen!
In Schneerm-im-Schnee zelf stiet het van de rijke mensen die allemaal voor de opening hier zijn. Ik wilde hun jaski leren, dat is een nieuw spel dat ik zelf bedacht heb! Maar ze zijn er te schrikkerig voor. Begrijp ik niet goed, want je hebt er alleen een paar ski's met springende voor- en achterkanten en een flink stuk elastiek bij nodig. Chastieren heb ik voor het eerst gekocht op het hellinkje voor het hotel.
Mijn elastiek bond ik om een skistok en hadree... ik stormde naar beneden. Gelukkig had ik het elastiek zorgvuldig afgemeten zodat ik niet ineens in het ijs zou belanden. Jammer genoeg was ik vergeten dat het rechte en zo kwam ik toch...

CORRESPONDENTIE

Daarna trok het mij de berg
meer op (daarom moeten de ski's
vanachter ook opstaand zijn)
Maar toen is een of andere
stommerd over het elastische gestuikelend,
dat ik nota bene helderwit
gevoerd had! Met een enorme
klop kwam hij terecht op een
meisje in de sleeplift, zij had de
zwarte band van judo, en nu ligt
hij in het gips!!
Met een vachtje van 10/50 km
ging ik weer naar boven. Daar
gebeurde iets dat ik niet voorzien
had... ik schoot de skistop
op het heuveltje voorbij en belandde
via het raam, dat nu gebroken
is, in de eetzaal van het hotel.
En wat rotter was ik viel midden
in een zilveren sapterrine. Toen
ik ze later vroeg de stomerij te
betalen en mijn elastiek te
vergoeden, dat door drie ski-
leren aan stukken was geknald
het ziekenhuis ~~was~~ gemaakt
het ziekenhuis ~~was~~ gemaakt

de V.V.V. wil mijn terugreis niet
meer betalen. Ik heb ze gezegd
minder van Gestel op te bellen.
O ja, zeg hem tegelijkertijd
dat ik per ongeluk een map
met papieren - in - trisla heb
meegenomen. Op het dak stond
De Mesmaeker, Contracten.
Bij heeft niet onderust te zijn.
ik heb er alleen mijn skischoenen
in verpakt.
Ze zijn nu wat smoezelig en
gevekt, maar nog best leesbaar.
Het is dat die knopen
me -
Mao
in -
che
gel

FIRMA

DE MESMAEKER

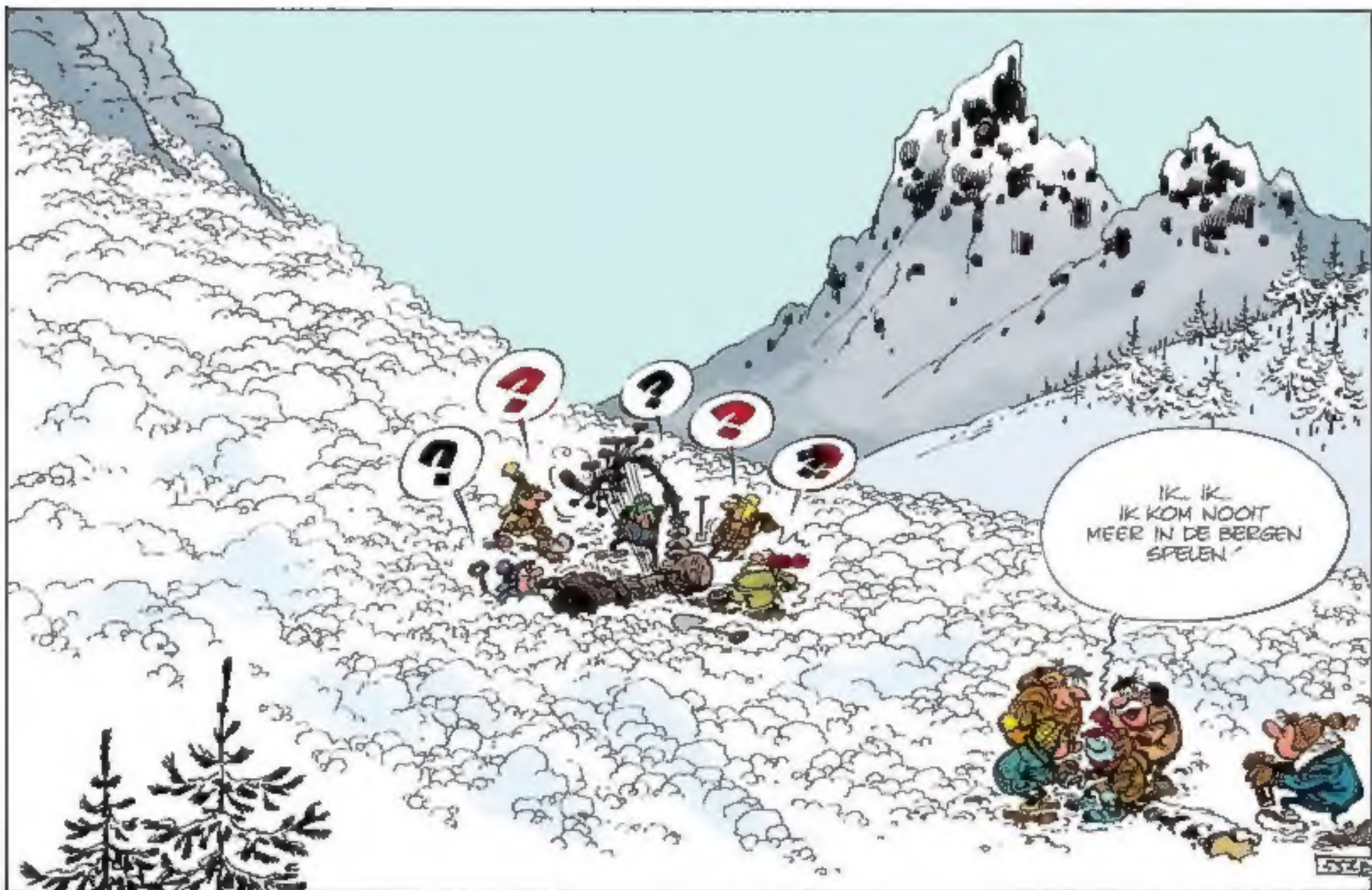
GROOTHANDEL

Mijne Heren,

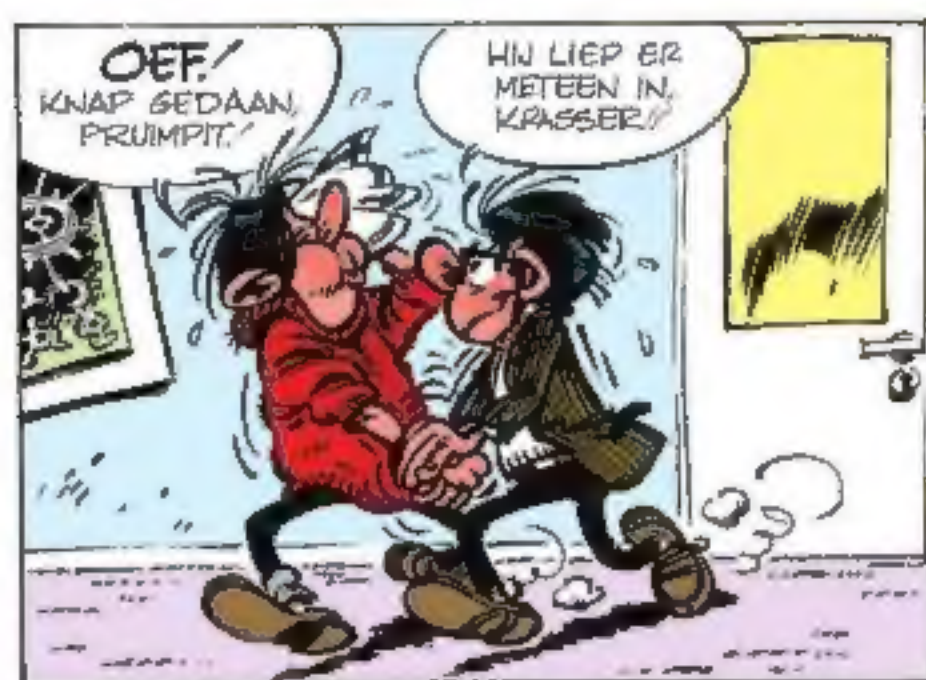
Mij te laten komen om onvindbare
contracten te tekenen vind ik
gewoon onbeschoft. Ik wens dan
ook geen enkel contact meer met
een onderneming als de uwe, die
me al zoveel zorg en tijdverlies
heeft bezorgd. Ik twijfel er niet
aan dat uw concurrenten veel
correcter zullen zijn. Ik had
eerder naar hen moeten luisteren.

Aangesien u het als volkomen
normaal schijnt te beschouwen
dat contracten alleen maar worden
voorgespiegeld en nooit ondert.

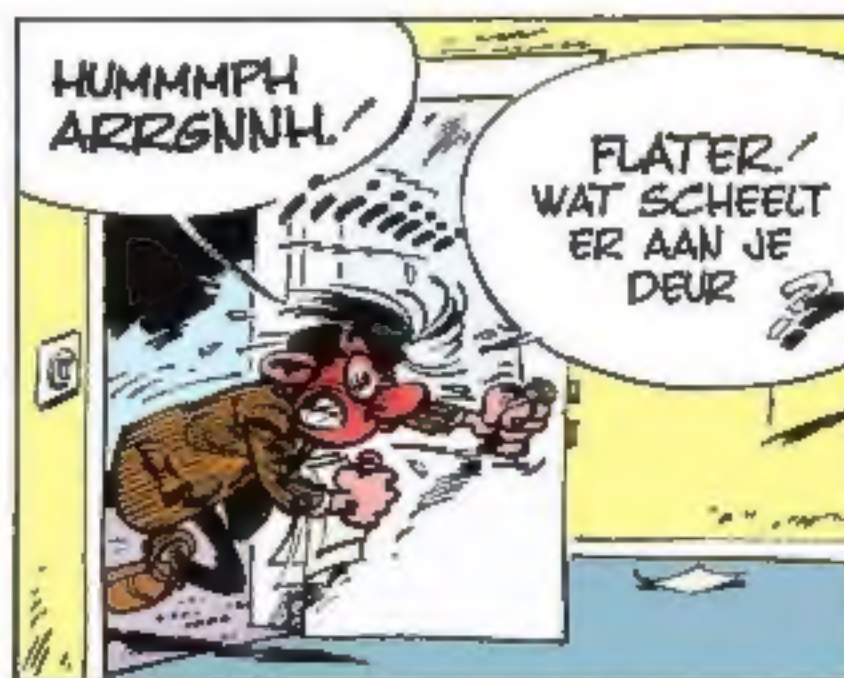

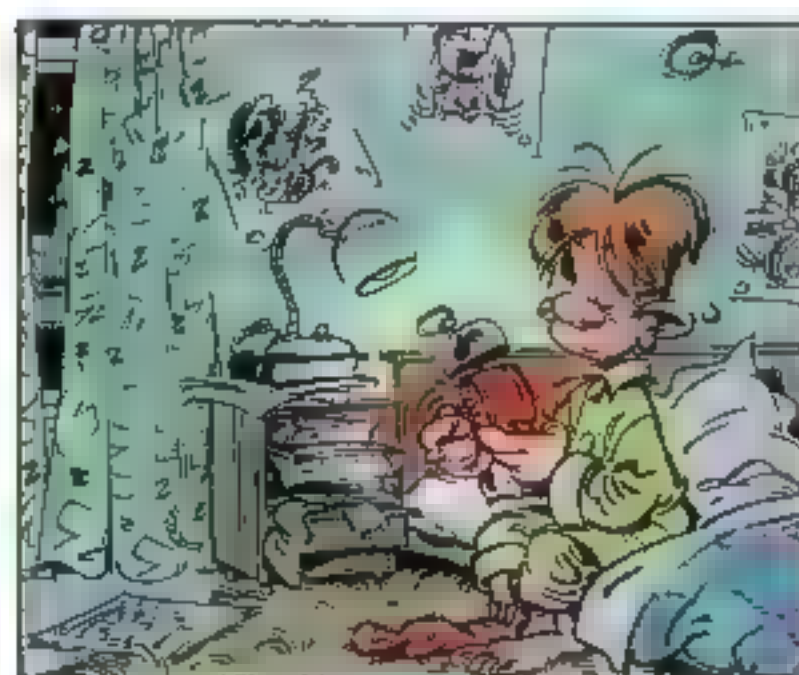
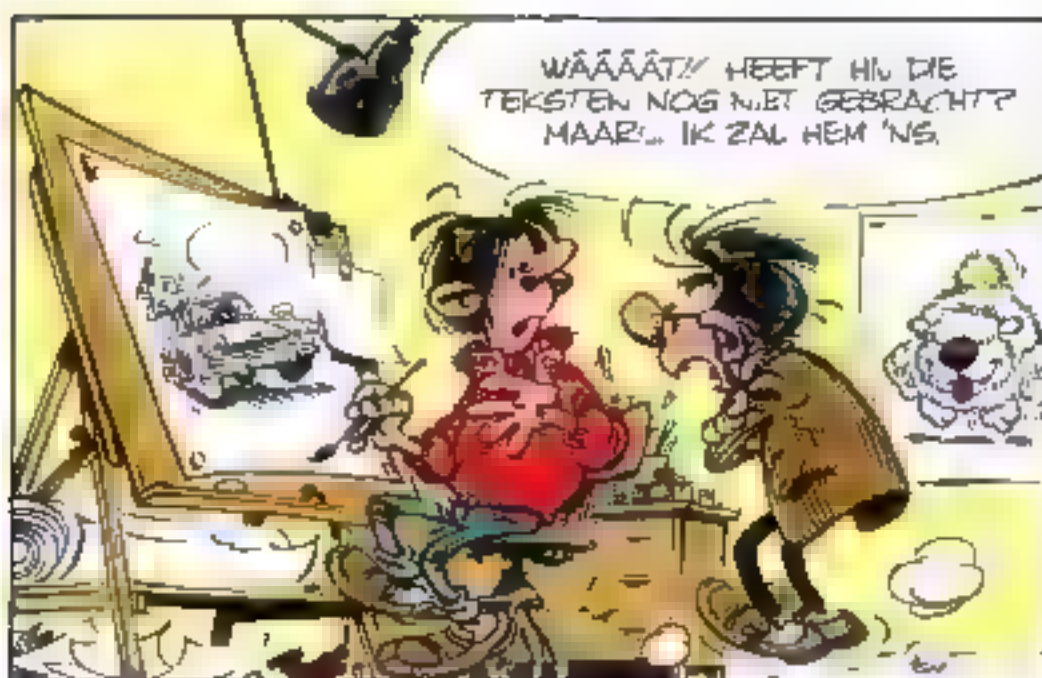

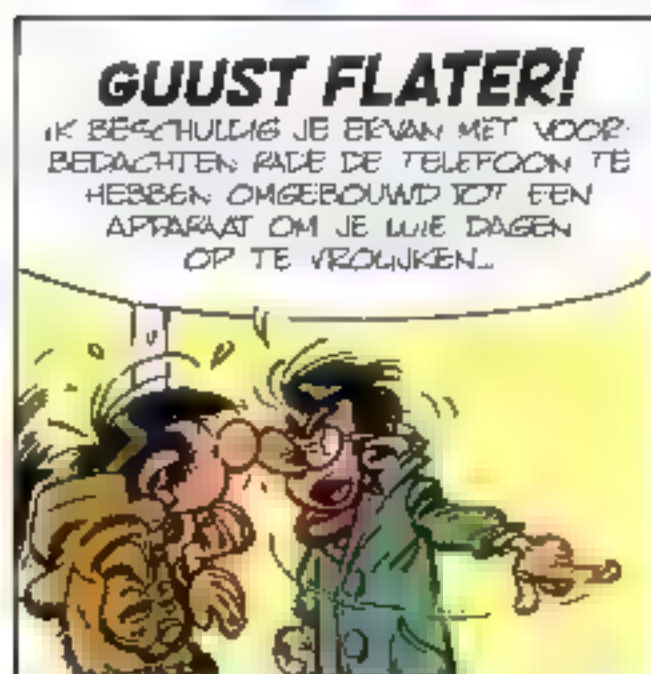

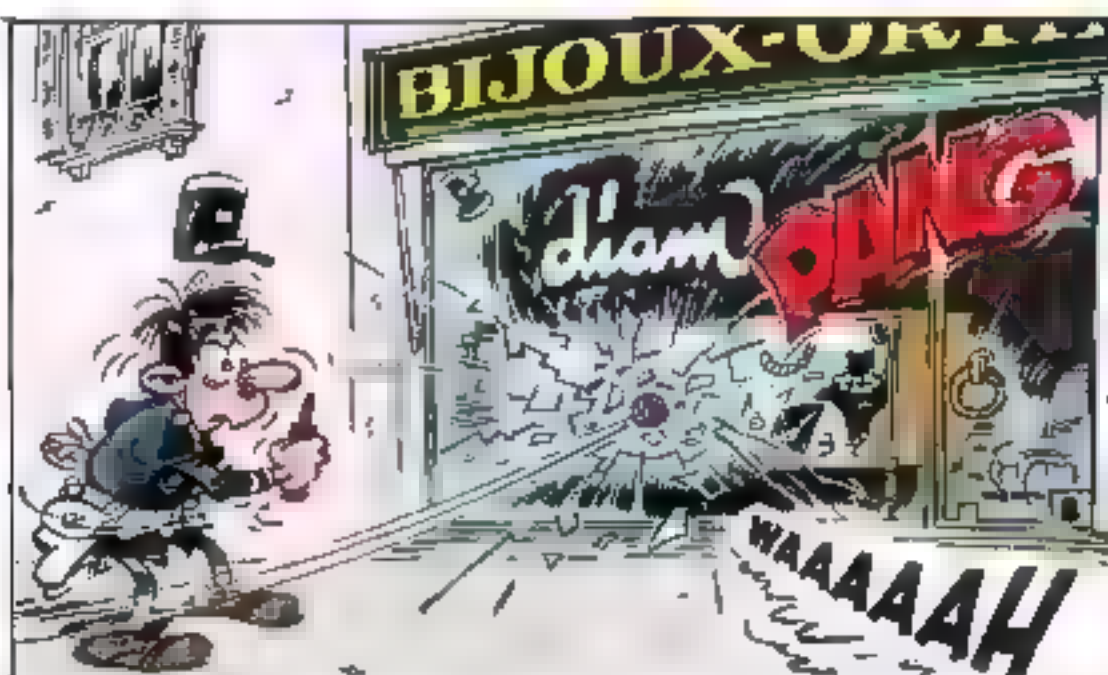
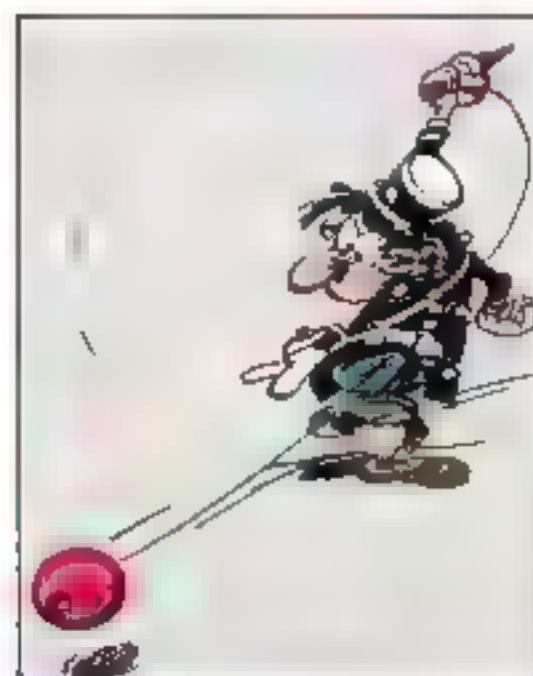
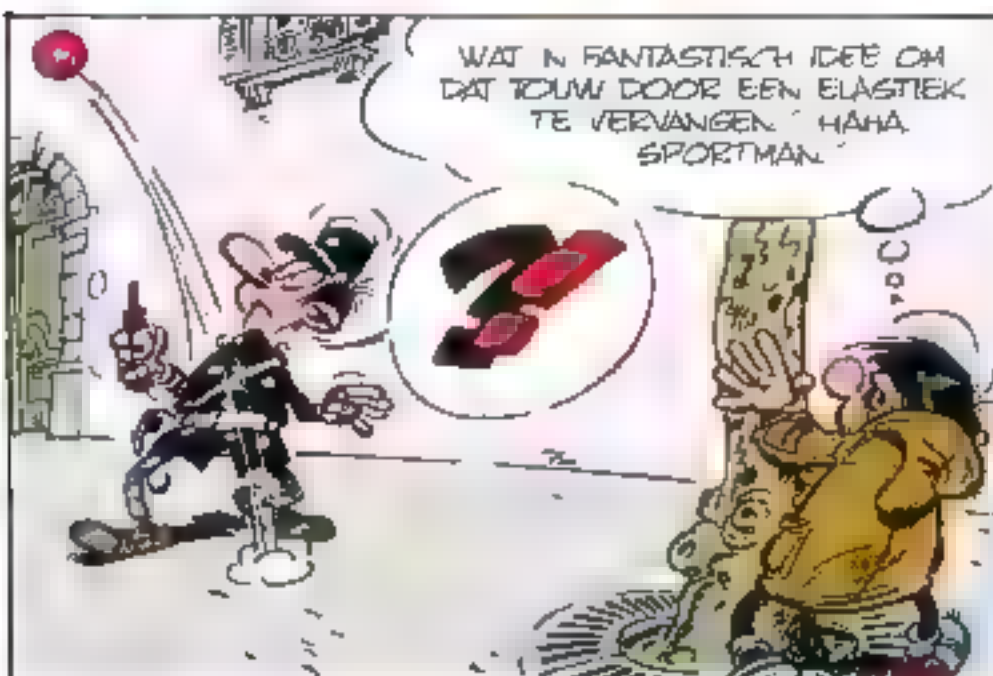
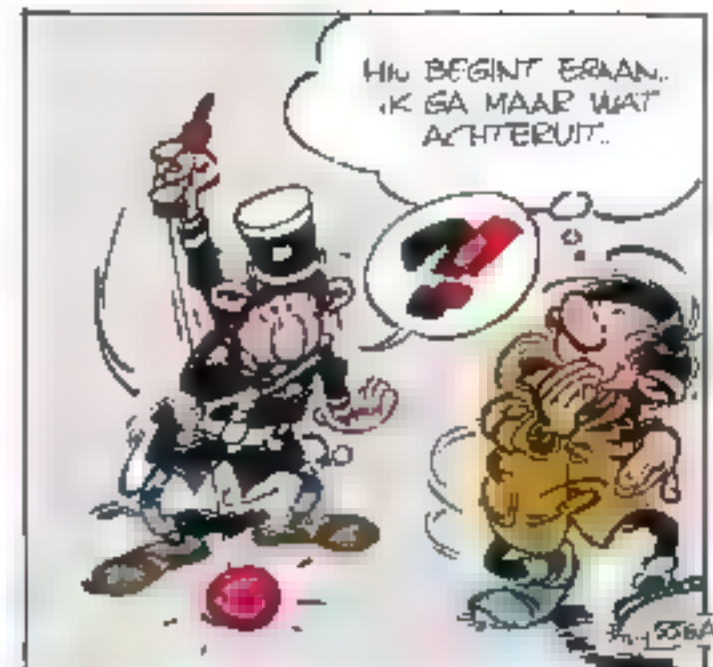
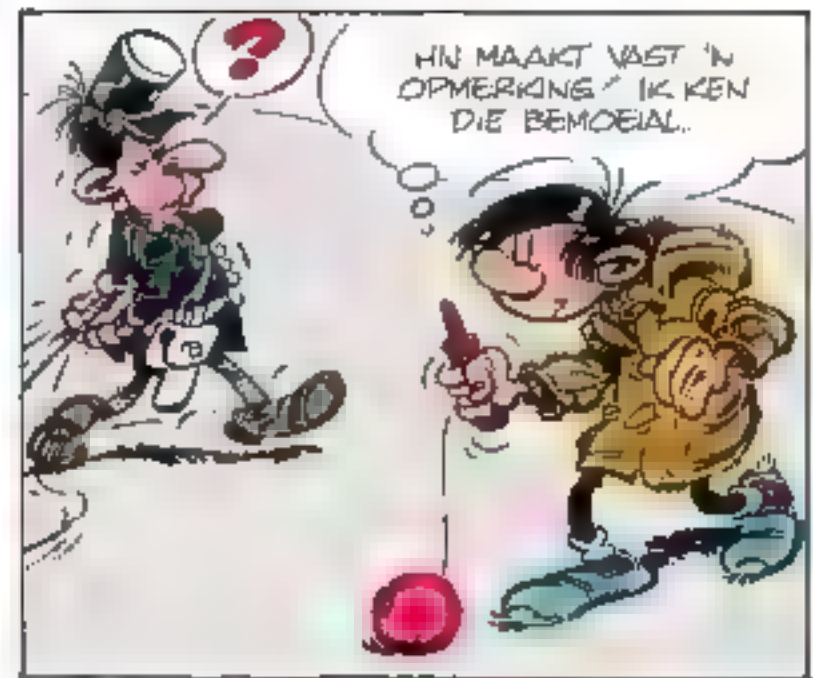

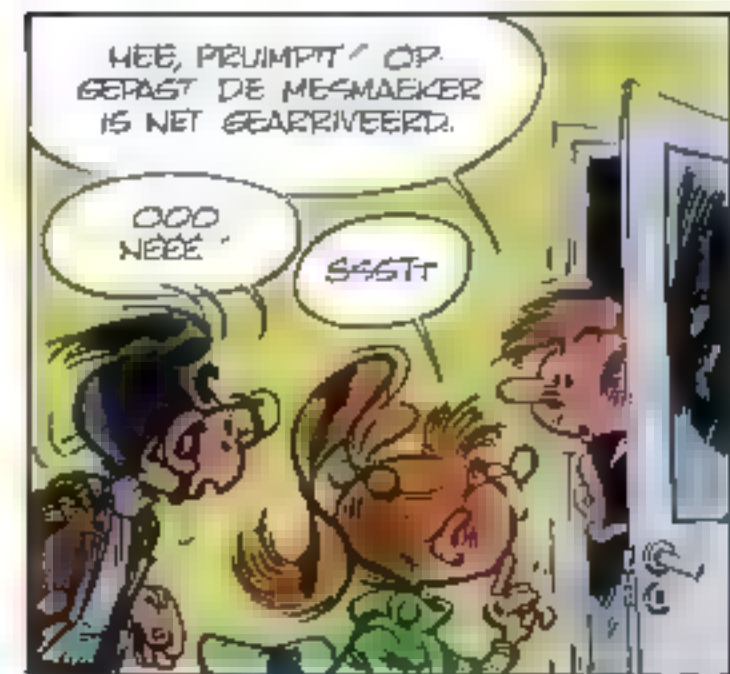
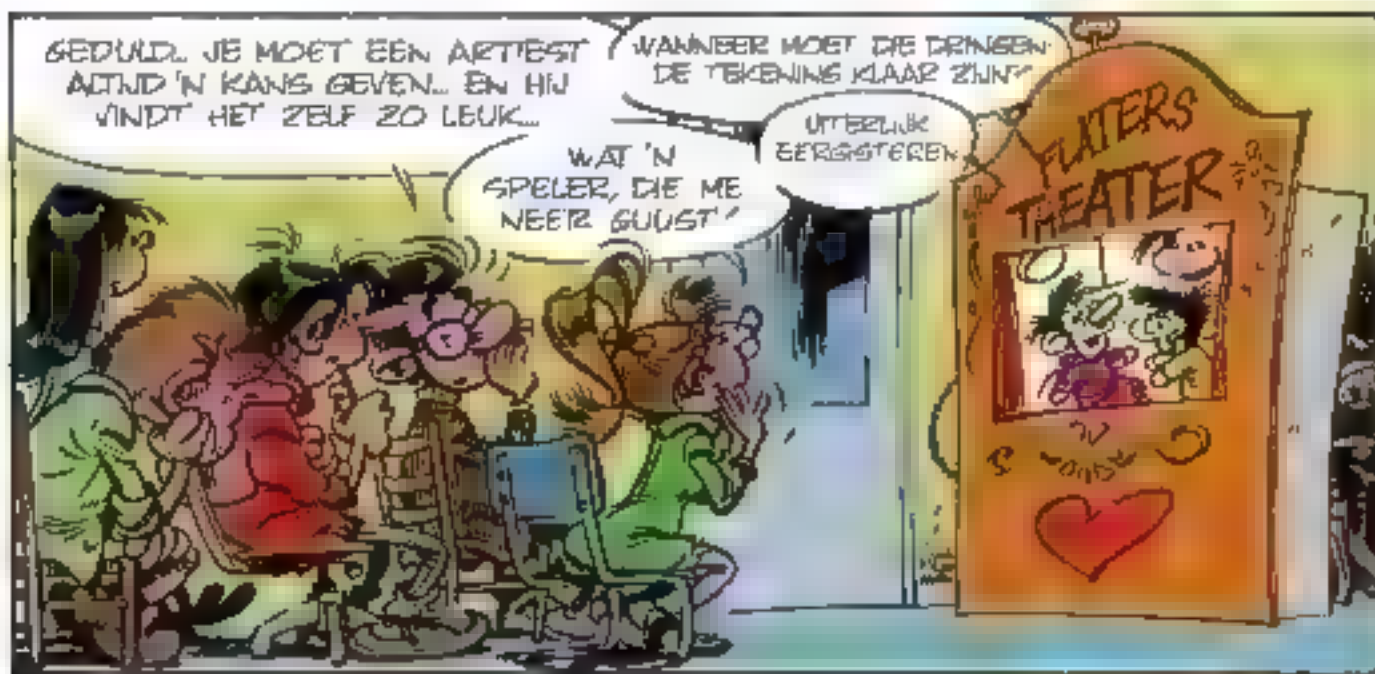

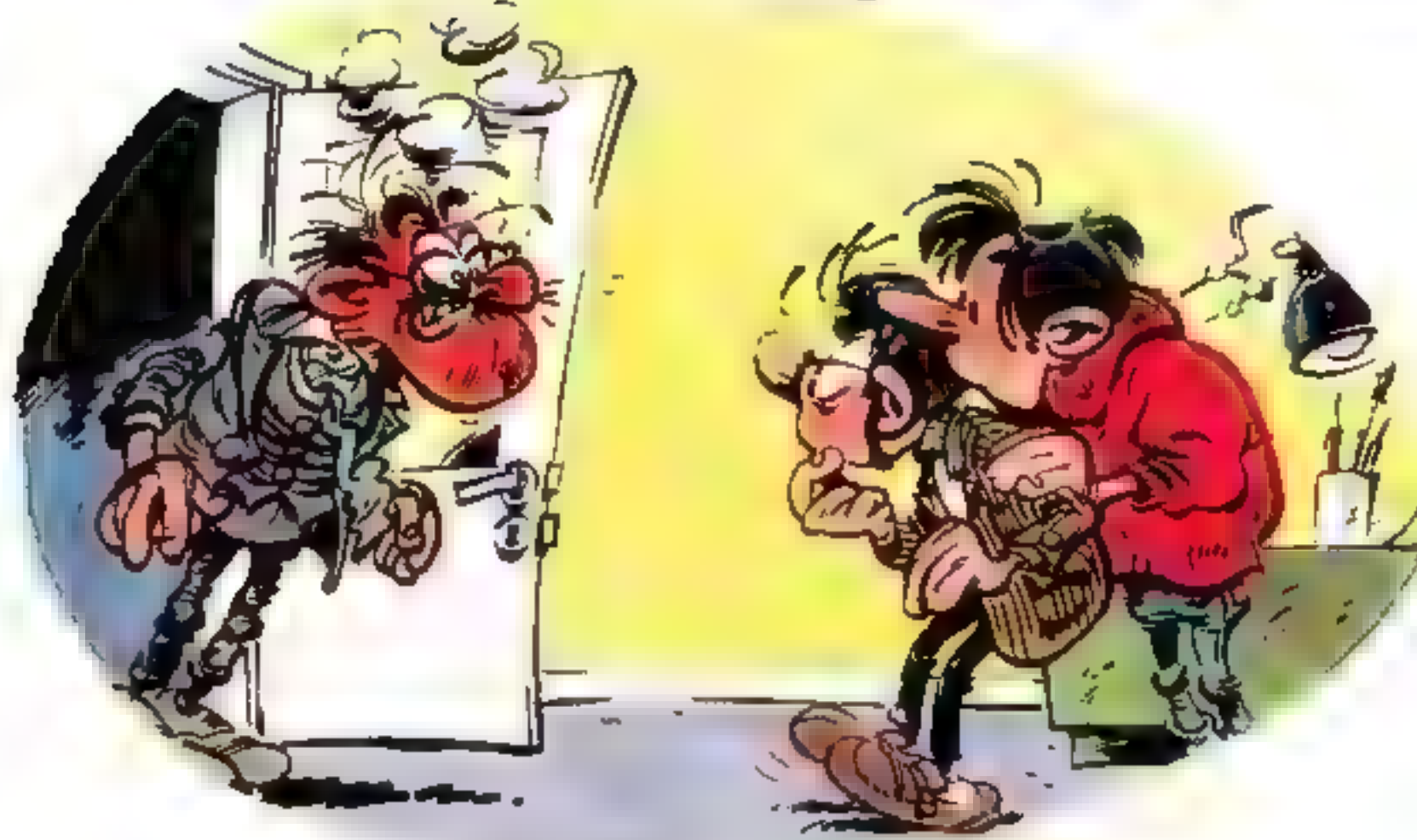

Klikje achter de schermen:

TJEN meneer van Gestel het kantoor binnenkwam, keken we allemaal op. Hij zag er niet zo best uit. Zijn boord hing scheef, zijn haar zat in de war, en hij was onbeschrijflijk vies van top tot teen!

Tussen zijn tanden siste hij: « Waar is meneer Flater? »

Wij hebben hem naar eer en geweten geantwoord dat we het niet wisten, maar dat we hem, een schroevendraaier in zijn hand, naar de trap hadden zien gaan en dat hij vast wel ergens in het gebouw was. Zonder een woord te zeggen, is meneer van Gestel weggegaan, en wij — want we zijn nieuwsgierig — achter hem aan.

Iemand had alle planken van de trap treden losgeschroefd, en in de rechtehoekige bakken tientallen eieren gestopt. Er zijn er nog maar een paar heel. Want meneer van Gestel, die een vallend pepiertje wilde opvangen, is zelf gevallen en uitgegleden in een plas eiwit (het spatte alle kanten uit) en kletterboem! Langzaam is hij van open trede op open trede gevallen en iedere keer spoten er eifonteinjes op naar boven.

Toen hij in de hall aankwam, is hij opgestaan, heeft zijn vuisten gebald (sljoepe), zijn neus aan zijn mouw afgeveegd en gezegd:

« Stuur meneer Flater o-gen-blik-ke-lijk naar mij toe!!! »

« Nou, moe? » zei een stem een verdieping lager. « Kan je hier dan nooit 'n rustig werken? »

En Guust kwam gewapend met een schroevendraaier aanzetten. Voordat meneer van Gestel zijn mond open kon doen, is Guust kwaad geworden.

« Nee, zeg! Dit is toch wel het laatste! Je kunt hier niet eens een verrassinkje voor de vrienden bedenken zonder dat een of andere idioot de eieren komt breken die ik hier bewaarde voor Pasen! »

In weinig woorden verklaarde meneer van Gestel dat hij die verrassing van Guust erg op prijs stelde, daarna beval hij hem de trap schoon te maken, alle treden weer in elkaar te schroeven en dan gauw te verdwijnen voordat meneer De Mesmaeker contracten zou komen tekenen.

Guust die niet altijd alles opmerkt, begreep toch dat hij het meende. Een half uurtje later was alles aan kant, alleen schrok Ans Moormeis, de vrouw die 's avonds het kantoor schoonmaakt, verschrikkelijk toen zij haar stofzuiger openmaakte om te kijken waar dat rare blubblub vandaan kwam.

Maar dit was nog niet alles.

's Middags ging van Gestel, die een ander pak had aangetrokken, meneer De Mesmaeker bij de lift legemoet (de conciërge had naar onze boekhouder gebeld om te zeggen dat « die dikke » er was) en ging hem voor naar de ontvangstkamer, waar de belangrijke contracten op een tafel uitgespreid lagen.

« Waarde heer, gaat u toch naar binnen », zei meneer van Gestel terwijl hij zo'n diepe bulging maakte dat zijn ha-

ren practisch over de grond sijpten.

Net toen De Mesmaeker de kamer inging, kwam Guust de gang inrennen. Met een handgebaar maakte van Gestel hem duidelijk dat hij niet, maar dan ook helemaal niet gelegen kwam.

« Nou, moe » begon Guust verontwaardigd.

Stikkend van woede siste meneer van Gestel:

« Als u niet ogenblikkelijk het veld ruimt, smijt ik u eruit! »

Guust trok zijn schouders op en ging weg. Met een gemaakt glimlachje ging meneer van Gestel naar binnen en zei:

« Gaat u toch zitten, meneer De Mesmaeker ».

Meneer De Mesmaeker ging zitten, keek een beetje verbaasd en vroeg toen:

« Zeg, waarmee zijn jullie stoelen opgevuld? »

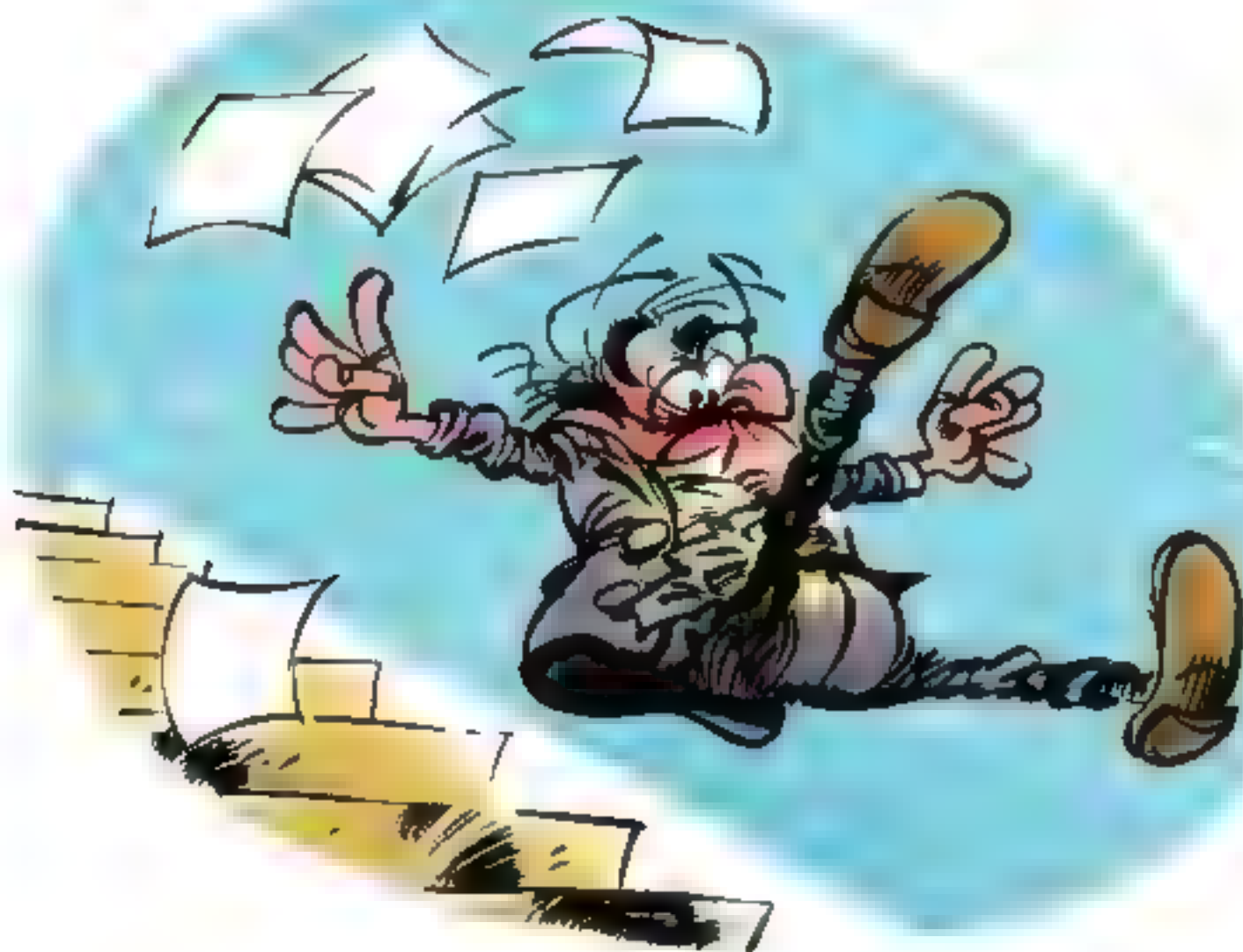
Hij had beter maar kunnen blijven zitten zonder te kijken. Uit de fluwe-len zitting droop een klevrige gele brij.

Terwijl van Gestel stokstijf van ontzetting stond te slikken, veegde De Mesmaeker langzaam met zijn hand over zijn zitvlak. Daarna keek hij eerst naar zijn vingers, vervolgens naar meneer van Gestel: zijn gezicht werd langzaam purperrood en zijn aderen zetten zich, net als kwade slangen, dik op. Hij haalde diep, héél diep adem en schreeuwde toen buiten zichzelf:

« Nu heb ik er genoeg van! Het kwaad moet hier nu eindelijk eens in de kiem gesmoord worden! »

GEEL EN WIT

Toen sloeg hij keihard met zijn vuist op de contracten die op zijn handtekening lagen te wachten. Dat had hij niet mogen doen. De eieren waar Guust niet zo snel een beter plaatsje voor had kunnen vinden, en die hij tot zolang onder de contracten weggemoffeld had sprongen uit elkaar en lieten op de knieën van de twee gesprekpartners een klevrige substantie achter.

« Meneer De Mesmaeker », stotterde meneer van Gestel, « ik hoop werkelijk dat onze verstandhouding door dit voorval niet... »

« Verstandhouding », brulde meneer De Mesmaeker terwijl hij zijn voorhoofd afboende met een zakdoek en zo het geel over zijn hele gezicht verspreidde.

« Ik bedoel maar, een ongelukje zit in een klein hoekje... »

« Hou uw mond dicht. Of ik als hem dicht! Die ongelukjes van jullie komen mijn neus uit! »

En als een wervelwind is hij vertrokken.

Bij zijn auto kwam hij agent Vonderlaar tegen die net een bekeuring voor verkeerd parkeren uitschreef. Zuigend aan zijn potloodje vroeg hij:

« Is dat vehikel van u? Prrrime, dan zullen we even een bonnetje uitschrijven! »

Sindsdien loopt de bewaarder van de openbare rust met een groot blauw oog. Het wordt nu geel.

Meneer van Gestel is al drie dagen niet op kantoor. Weer laat van zijn lever.

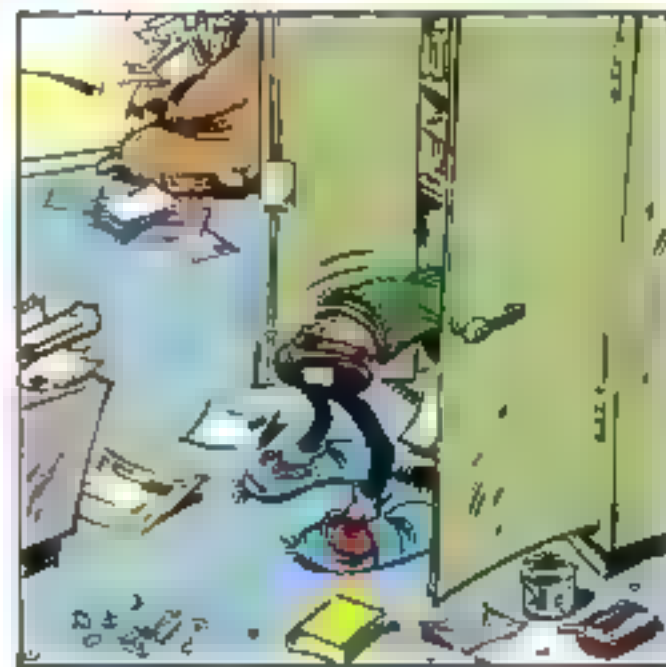
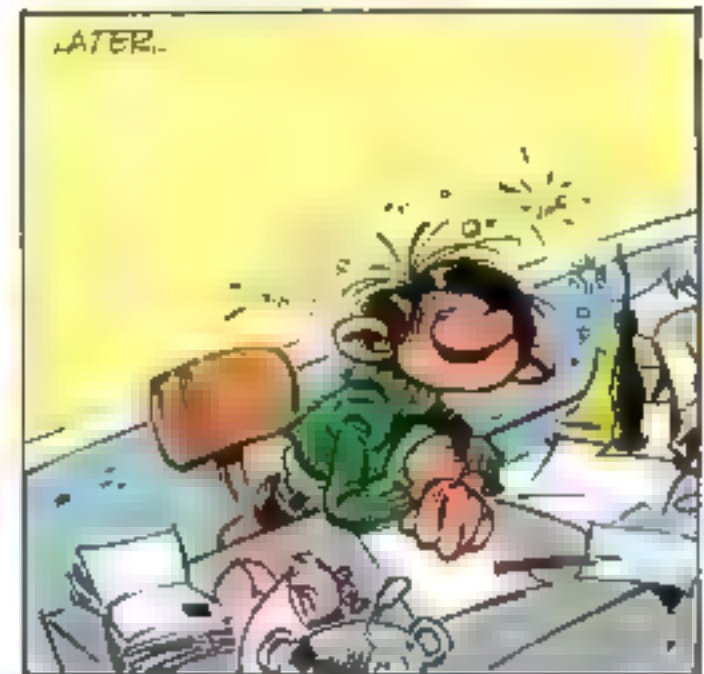

TEKST:
Y. DELPORTE

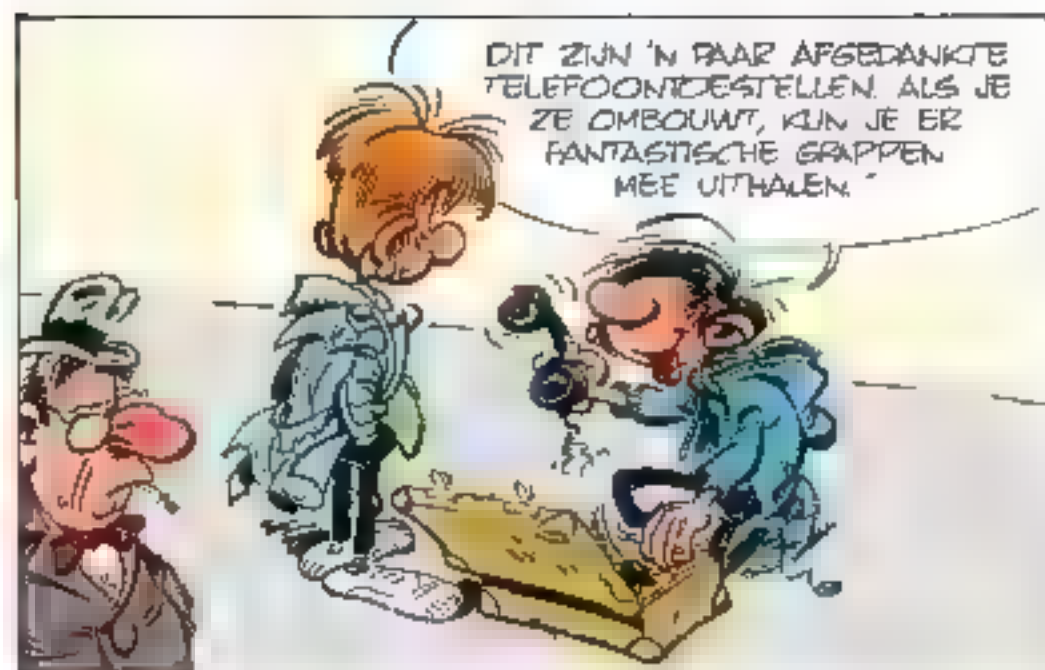

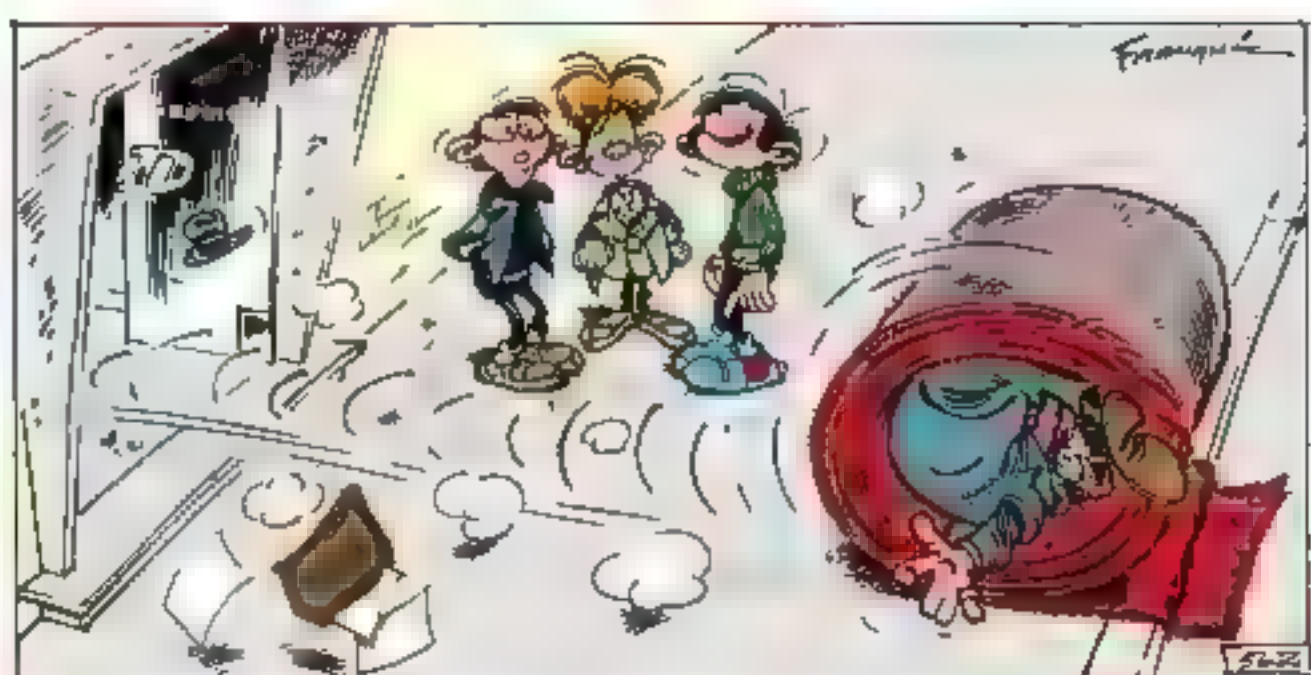
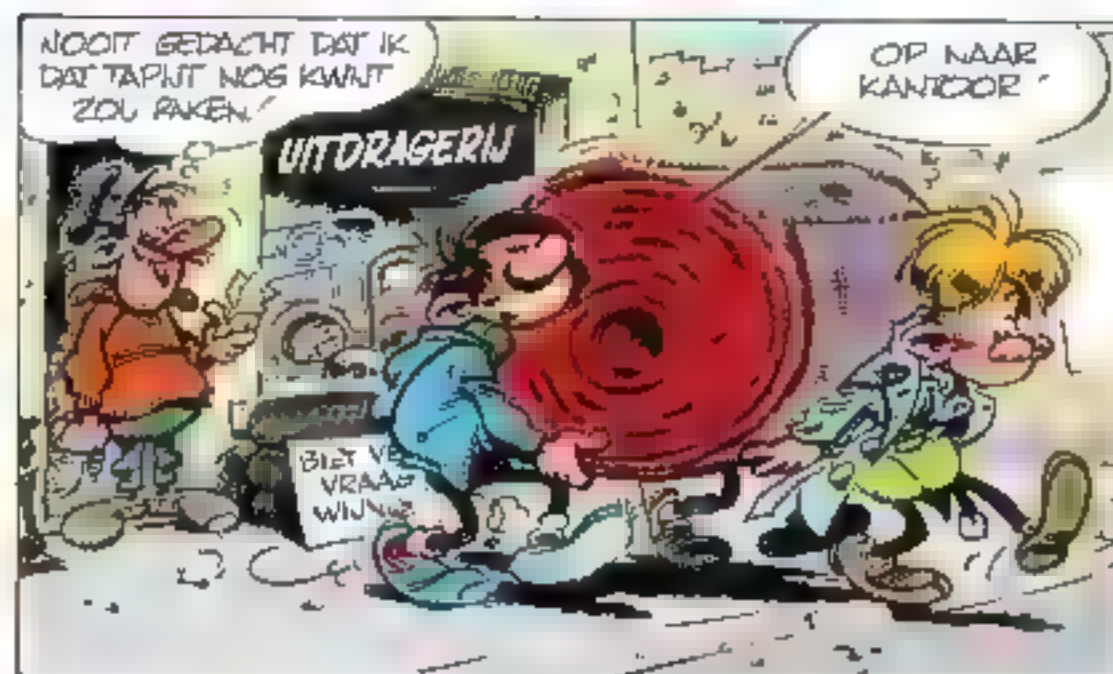

JAN Netteleman, onze vootterge, liep al enkele dagen te spulteren : « Ik zou wel eens willen weten wie al die krassen op de trap gemaakt heeft. » Maar omdat hij met de regelmaat van de klok loopt te spulteren, lieten wij het gewoon langs ons heen gaan.

Ook juffrouw Ans Mooimans, die het kantoor schoonmaakt, had al gezegd dat er op de zesde etage teveel rommel gemaakt werd en dat het er altijd blauw van de rook stond. Maar Krasser had toen fijntjes opgemerkt dat ze de zaak dan maar blauw-blauw moest laten.

Sirius, de tekenaar van Timoor, was na een vergadering van de V T B V D D R. — waarover hij als een heel eerbiedbaardige vereniging spreekt — tegen half één 's nachts langs het gebouw gelopen en had gezien dat er in alle kantoren nog gewerkt werd. (Over die vergadering denken wij maar het onze.) Poëtisch voegde hij er aan toe :

« Een licht uitstralende bijenkorf, gonzend van werklust en energie, gehuld in de eindeloze kalmte van de nacht... »

Sirius weet het mooi te zeggen, maar een bijenkorf die gonst van de energie om half één 's nachts leek ons een beetje te sterk.

Ook de houding van Guust verbaasde ons. Iedere keer dat we erover spraken, begon hij verwoed post op te bergen. Dat zette Kwabbernoot op het spoor. Een Guust die werkt is verdacht.

Kwabbernoot besloot dan ook een onderzoek in te stellen. Hij verborg in de la van zijn bureau een bandopnemer en vlak voordat hij wegging schakelde hij hem in.

De volgende ochtend hoorden we (Geluid van een opengaande deur)

Kwabbernoot : « Guust, tot morgen. En doe morgen eens iets origineels ; kom op tijd ! »

Kijkje achter de schermen

HET LIEP OP ROLLETJES

Guust : « Nou ja ? .. Moot .. Tot ziens, Kwabbernoot. »
(Geluid van een dichtgaande deur, haak van de telefoon en geruis van het nummer draaien)

Guust : « Ja ? Met Guust... ben jij dat, Joost ? Hij is net weg. Ik hoor de lift beneden stoppen. Wacht, ik kijk even uit het raam... (Stilte.) Ja, hij is de hoek om. Waarschuw jij Bertus en Joris even ? Oh, man, ik heb nou toch een harsje. Snoep ? Nee, geen hartjes ! Hars zoals in 'harstikke'... Ja, glijdt veel beter ! Ik weet zeker dat ik vanavond win. Ik zweer je, nog nooit heb je iemand zo hard zien gaan ! Jij belt de anderen dan even ? Ik maak de trap in orde. Tot zo ! »
(Telefoon wordt gehangen)

De rest van de spoel staat vol onduidelijk lawaai.
Stomverbaasd riep Kwabbernoot : « Ze doen skiwedstrijden in het trappenhuis !... Die zijn stapel ! »

« Toch zou ik wel eens willen zien hoe ze dat doen », zei Prulmpit, « met al die bochten. »

« Dat vraag ik me ook af... » gaf Kwabbernoot toe.

« Nou », zei Krasser, « dan gaan we vanavond gewoon even langs... »

En zo kwamen Kwabbernoot, Krasser en nog een paar anderen om half elf voor de ingang bij elkaar. Geruisloos duwden we de deur open. De hele trap buadde in het licht, en op de bovenste etage hoorden we stemmen. Joris, de loopjongen van onze burens Kruvelder en Platanen, schetterde

« Nee, niet met ski's op wiel'tjes ! Da's niet eerlijk ! Jij speelt vals ! Rolski's doen niet mee ! »

« Ze gaan de trappen af op rolski's », mompelde Kwabbernoot. « Maar dat gaat toch niet ? ! »

En hij liep naar de lift, waar we ons ondanks het voorschrift "maximaal drie personen" met zijn allen in persten

Met veel tam tam stapten we op de zesde uit. Kwabbernoot sprong onder een langgerekt '« Ahaaaah » uit de lift als een duivel'tje uit een doosje

Door dodelijke schrik in de twaalf paar ogen die ons aankaken, begrepen we hoe onverwacht we binnengevallen waren. Alle jongste bedienden en loopjongens uit de buurt stonden voor ons als wassen beelden, ontsnapt uit een wassen-beeldenmuseum voor niet-beroemdheden

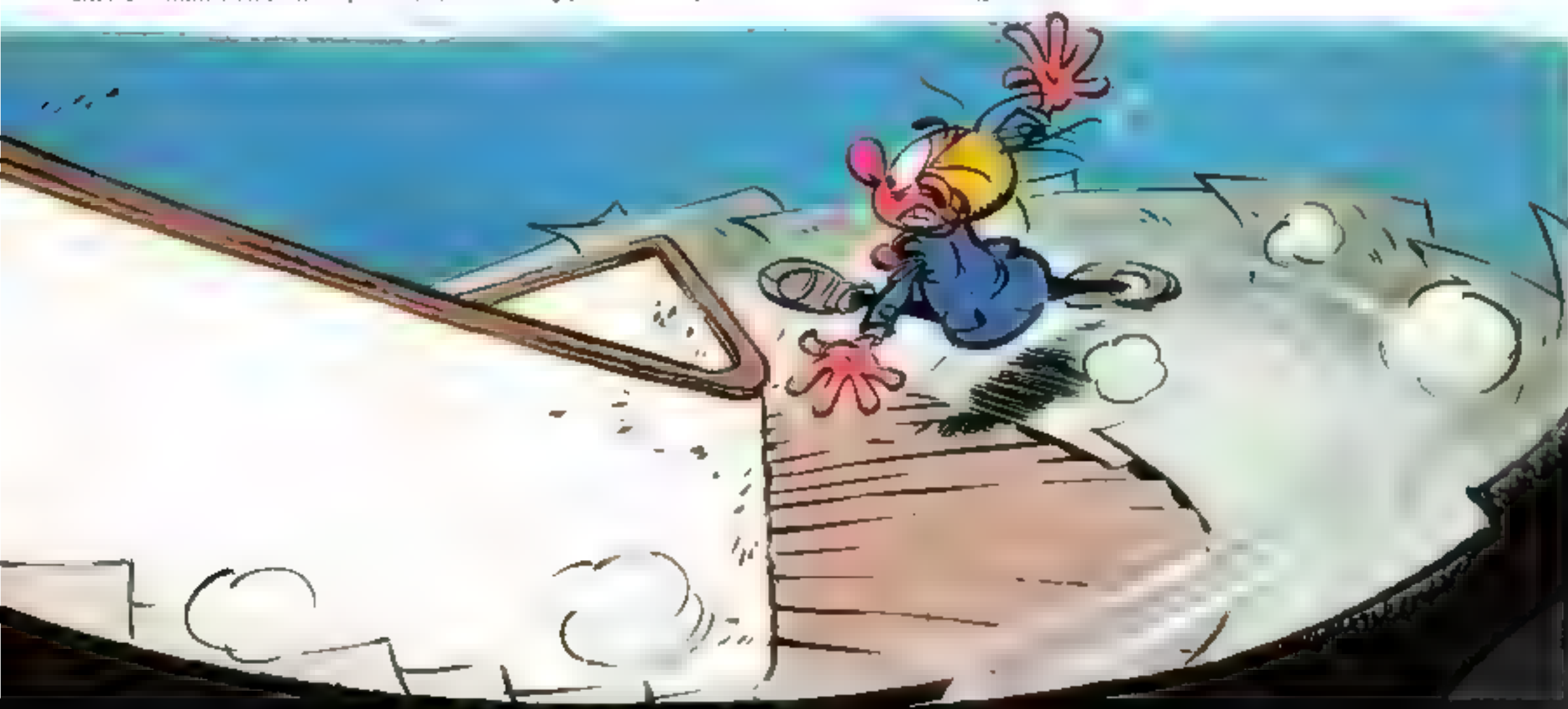
Kwabbernoot deed een stap naar voren. Die werd hem noodlottig. Hij gleed over iets uit, viel, en beng onder luid geschreeuw duikelde hij alle verdiepingen af

Nou moeten we jullie even vertellen dat alle treden en overloopjes afgedekt waren met grote stukken U-vormig gevouwen karton, zodat het één lange rutschbaan tot op de begane grond was. Voor bochten op verschillende hoogten was gezorgd. We hingen met zijn allen over de leuning ! Iemand riep : « Mijn kop eraf als hij niet wint ! »

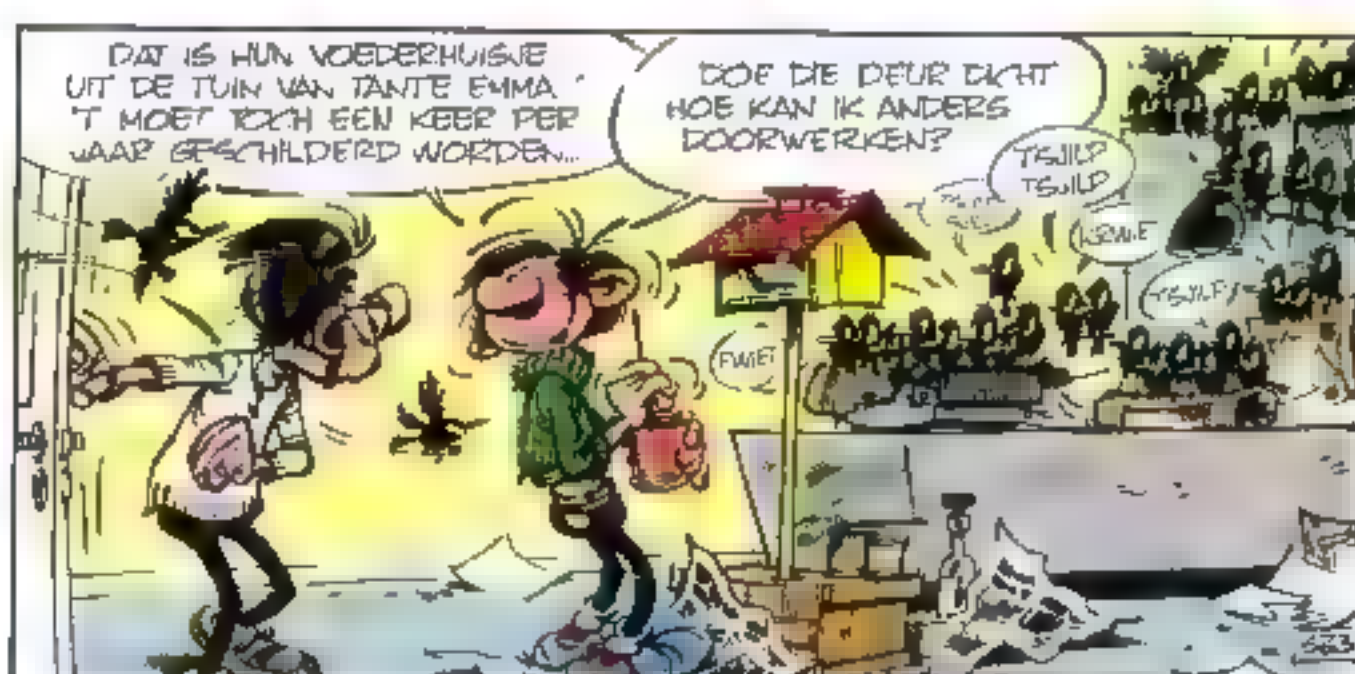
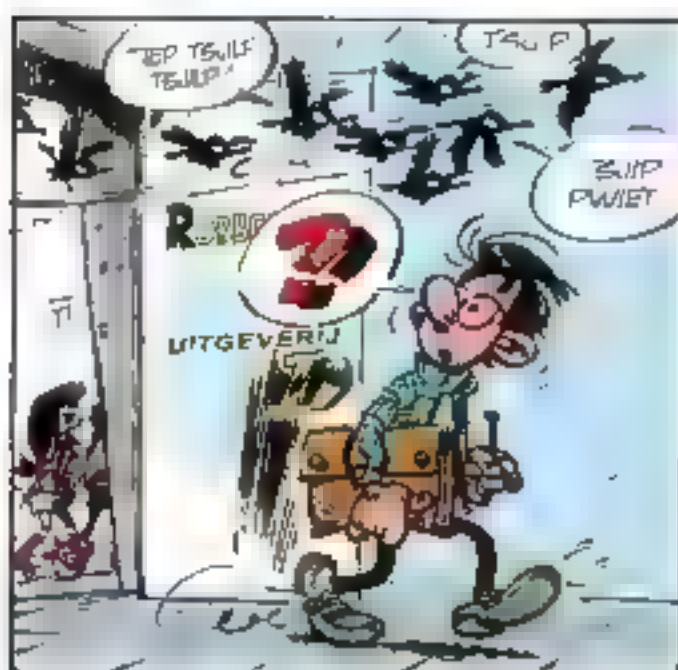
Toen we Kwabbernoot de volgende dag in het ziekenhuis opzochten, werd het mysterie opgehelderd. Hij was uitgegleden over een soort verzwaard min skietje van plastic

« Zie je, Kwabbernoot, we hielden een wedstrijd met alle vrienden uit de buurt. We moesten starten op de zesde en onderweg lag er van alles om nog harder te gaan. Ik heb mijn fantastische hars, die zo goed glijdt. Maar jij, pechvogel, moest natuurlijk weer op die rolski stappen !... Maar goed, mijn vrienden vinden wel dat je met de volgende wedstrijden weer mag komen en... »

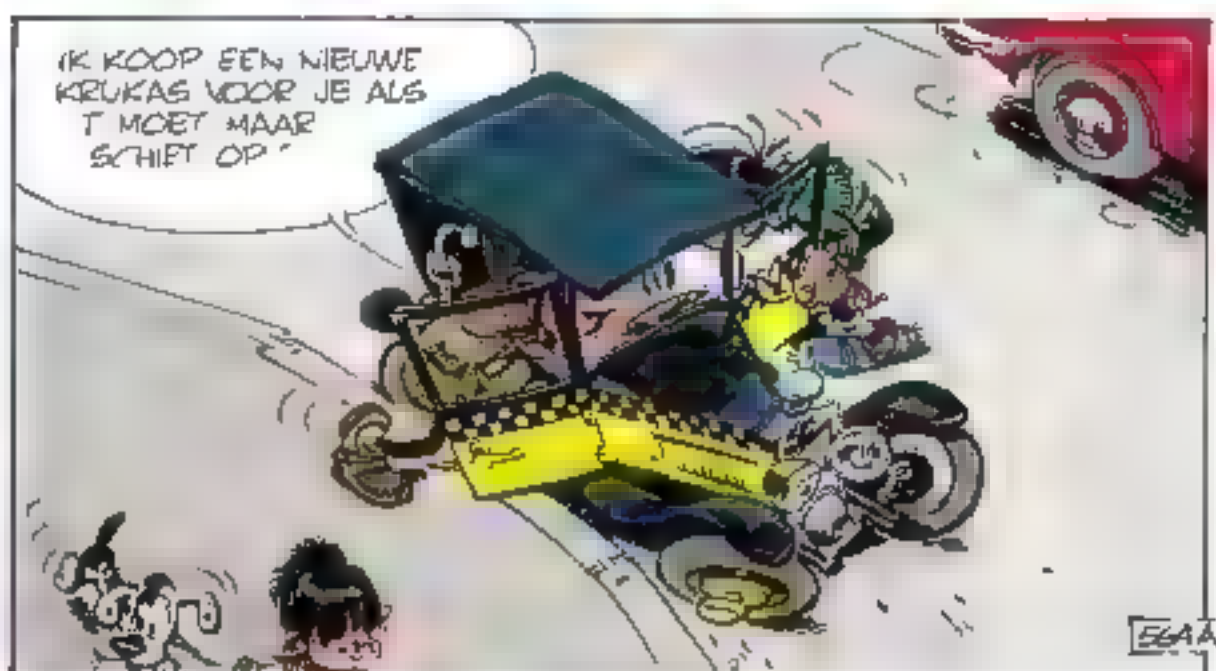
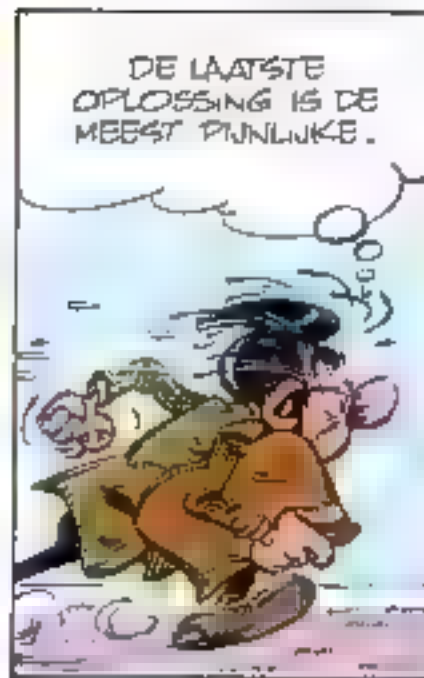
Nadat ze Guust verzorgd had, gaf de verpleegster Kwabbernoot een kalmerend middel'tje. Guust zijn neus is een paar dagen lang erg gevoelig gebleven. Hij vindt Kwabbernoot nu toch wel erg ondankbaar.

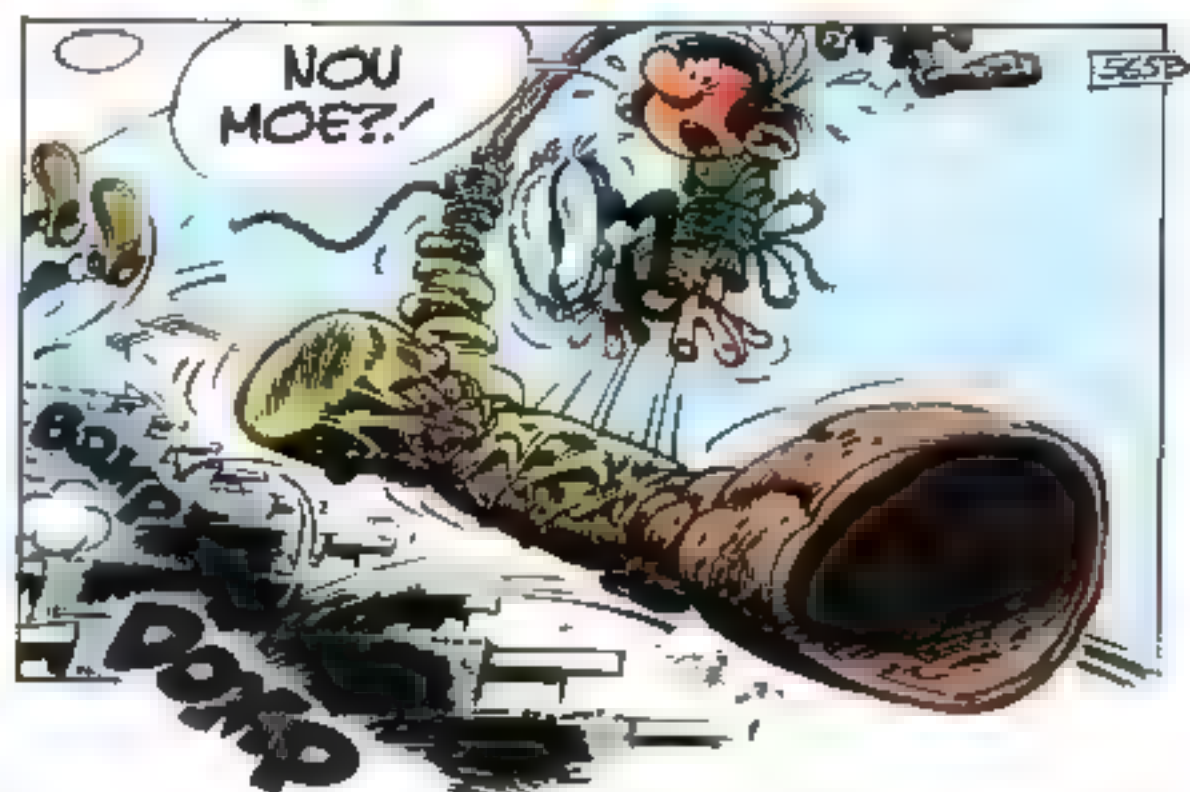
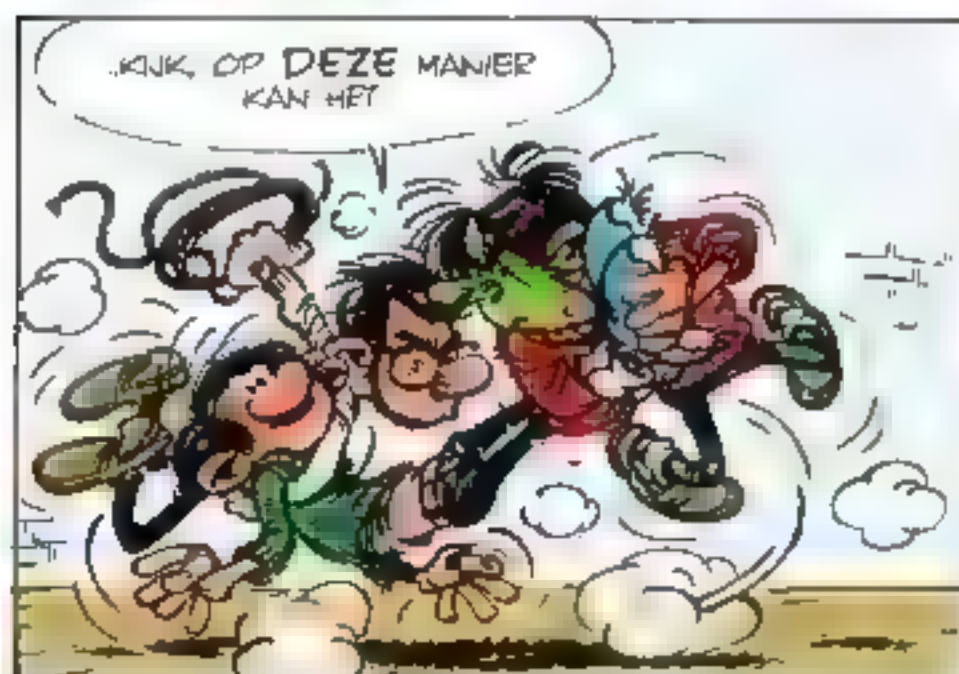

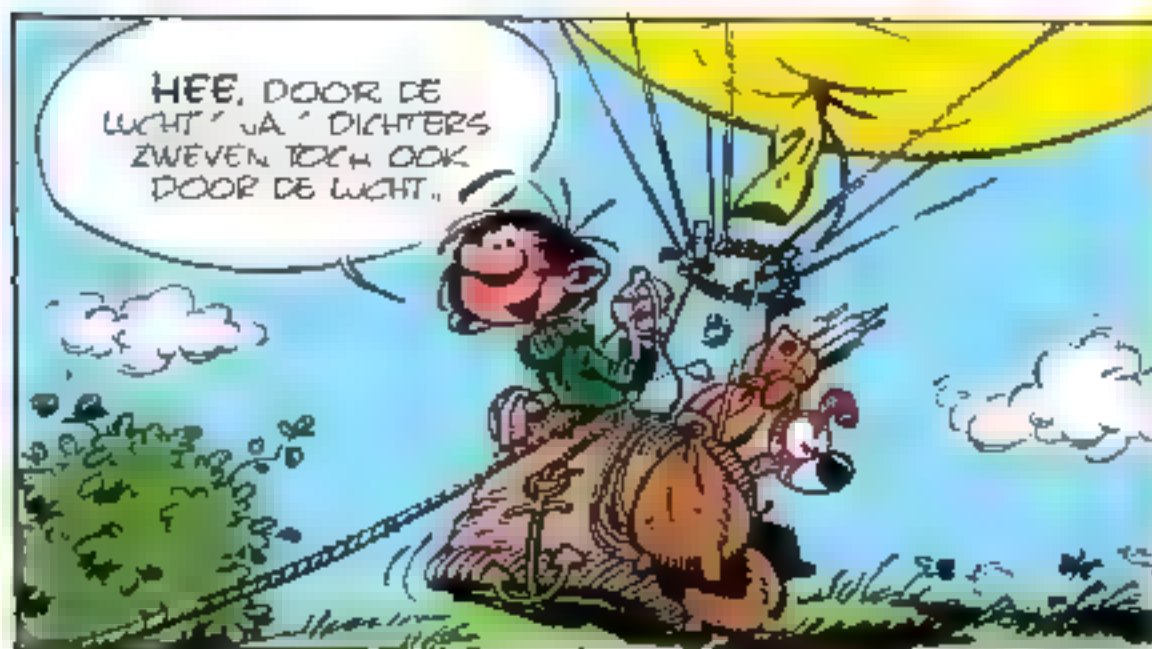
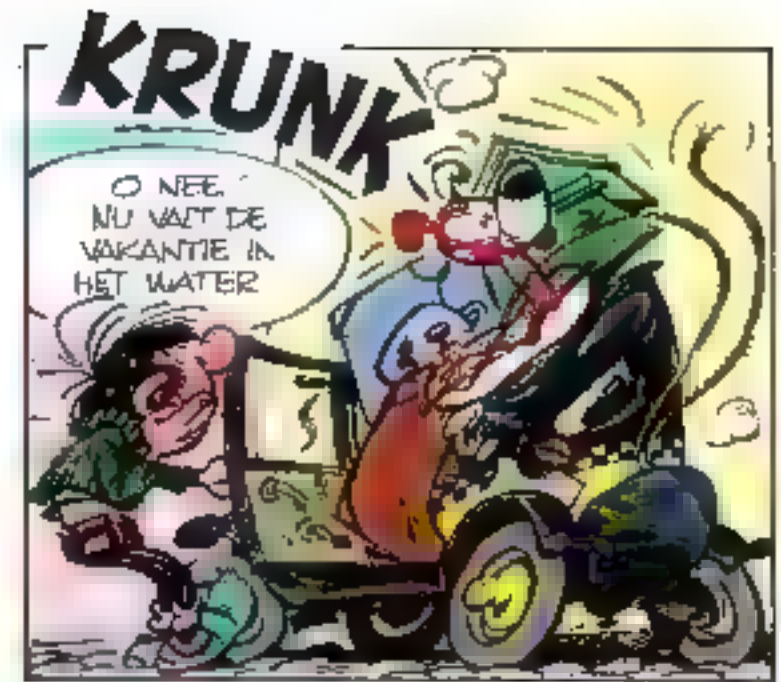
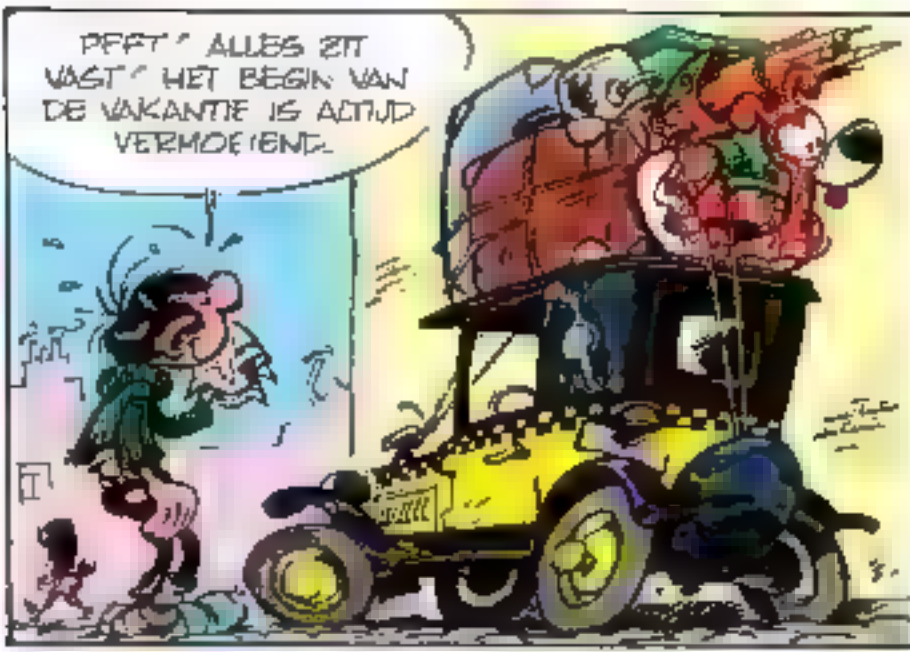

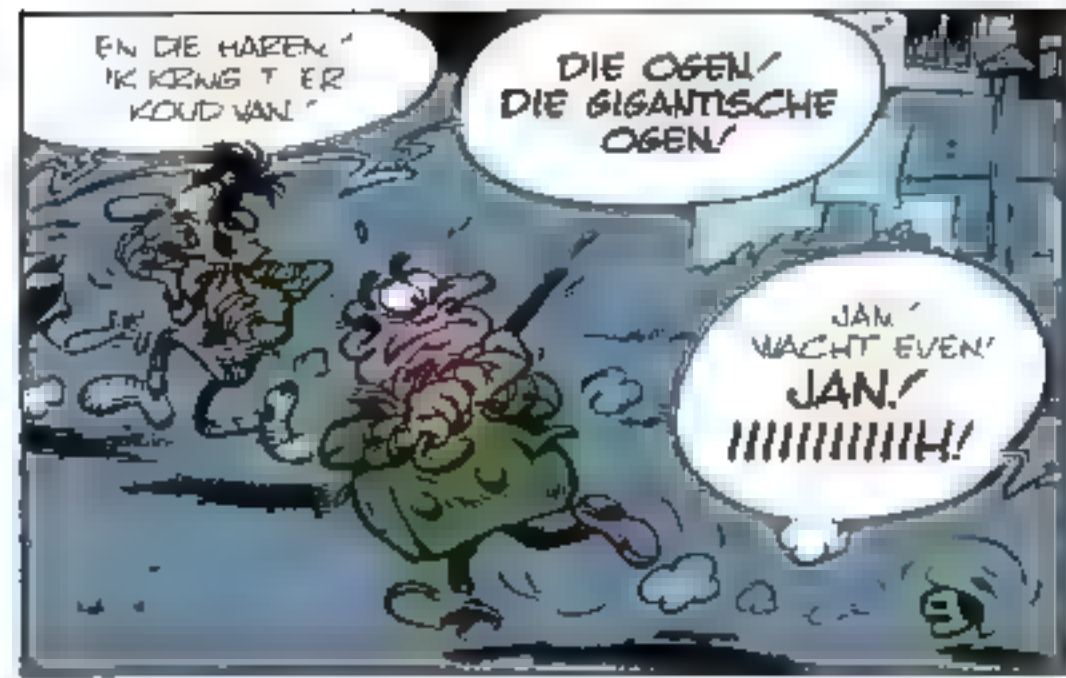
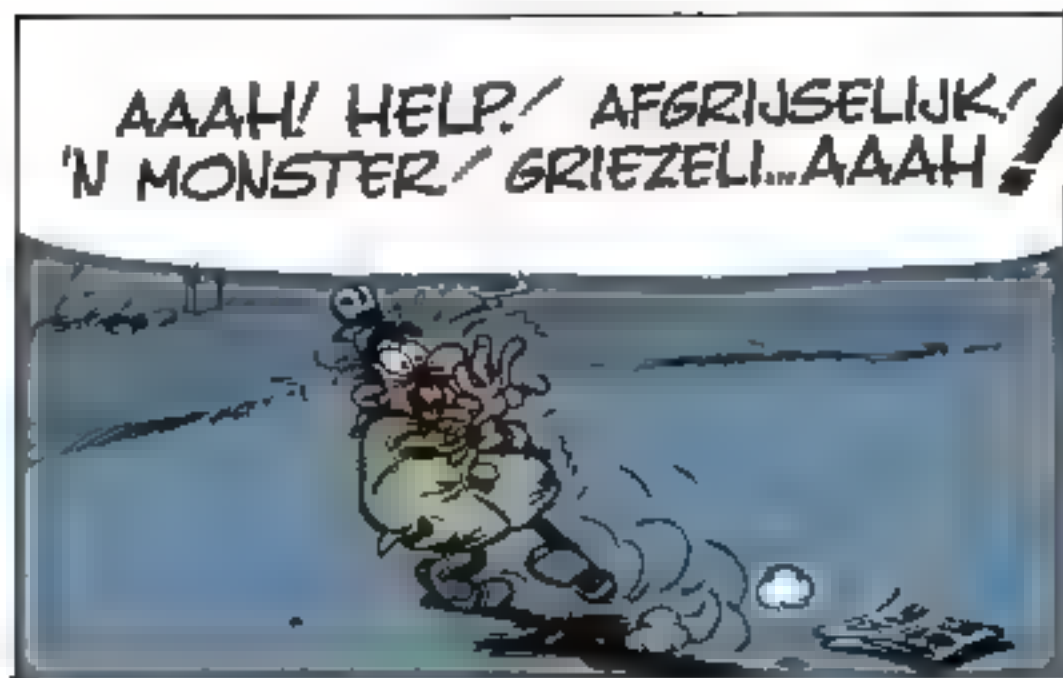

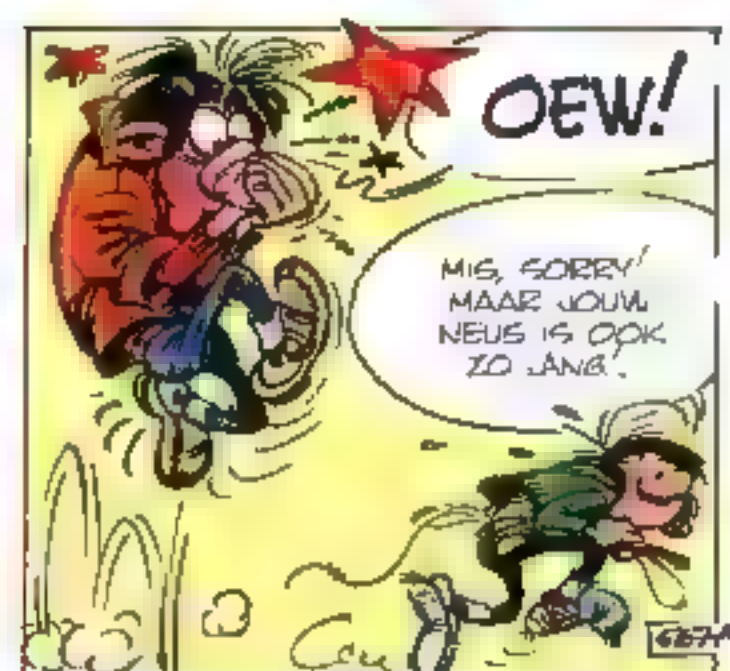

airtour
en
SABENA

NOG NIET ALLES !...

■ Ritconcert

Nu Guust zijn flaterfoon weer heeft gerepareerd, probeert hij hem uit alle macht te stemmen.

« Hij moet weer dat mooie volle geluid van voor dat ongeluk krijgen », zegt hij. De gevolgen zijn soms verbluffend. Nu zaten Sonja en juffrouw Jannie over jurkjes te praten toen Guust op één van de flaterfoonsnaren tokkeide. Het werd een heel bijzondere volle klank met bijzondere trillingen. Op slag zette een orkest van opspringende rits- en trekslu-tingen in.

■ Dan liever een dodensprong

Brigadier Vondeling is woedend bin-
nen komen stormen met een flink ge-
deukte pet, een bult op zijn hoofd, en
een schildpad in zijn hand.
« Gooten julhe die kneuzingen veroor-
zakende beesten uit het raam op verte-
kenwoordigers van het openbaar gezag ? »
vroeg hij verontwaardigd.
« Nou moe' » smaalde Guust terwijl hij
de schildpad oppakte. « Ik snap niet wat
die schildpad heeft. Ik zong gewoon een
slaapliedje voor ze, en toen sprong ze als
dol door het raam. »

■ Liftraadsel

Heel lang heeft Pruimpit gejaagd aan zijn pop zitten trekken terwijl hij naar iets in de verte stuurde, door de muren van de redactie heen. En toen riep hij:

« Ik heb het! Ik snap waarom we de hele middag de lift niet hebben kunnen gebruiken. Moet je even nagaan. Guust stipt in de lift hangt tegen de knopjes aan en valt zo in slaap. Als de lift beneden aankomt, geeft dat een schrik waardoor Guust een paar cen-
timeter opschuift. Hij tegen een andere knop aan. De lift gaat weer naar bo-
ven. Weer een schok die hem verplaatst en zo maar door. Als hij niet toevallig te-
gen de alarmknop had geknakt zou hij nu nog steeds smut-
kend op en neer-
gaan! »

■ Aan het personeel

Ik heb vernomen dat bepaalde perso-
neelsleden op het afkeurenswaardige idee
zijn gekomen "de kantoren wat op te
vrolijken" door vlinderscènes in de droog-
bak van het fotoreprografeerapparaat te stop-
pen, dat op die manier als een broeibak
wordt gebruikt. Het spreekt vanzelf dat
de strengste maatregelen zullen nog eens
getroffen tegen de persoon die nog eens
met deze experimenten zou beginnen. De-
zelfde persoon wordt vriendelijk verzocht
de kantoren voor morgen uiterlijk 12 uur
vrij te maken van de stoeten rupsen die
de orde en de rust tijdens het werk ver-
storen.

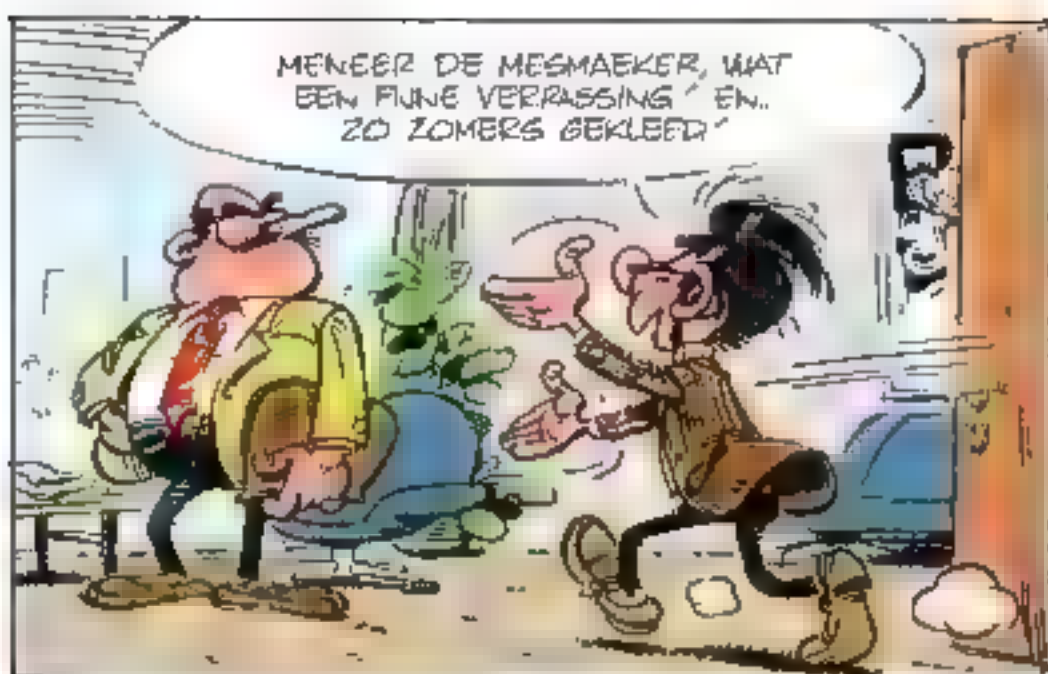

VAN GESTEL, boekhouder

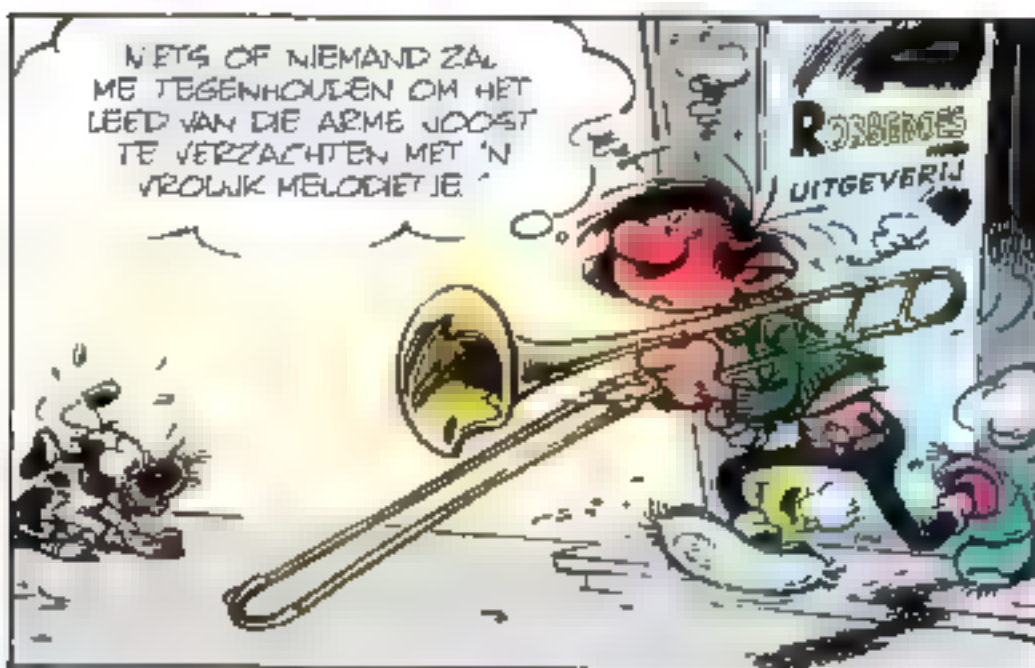
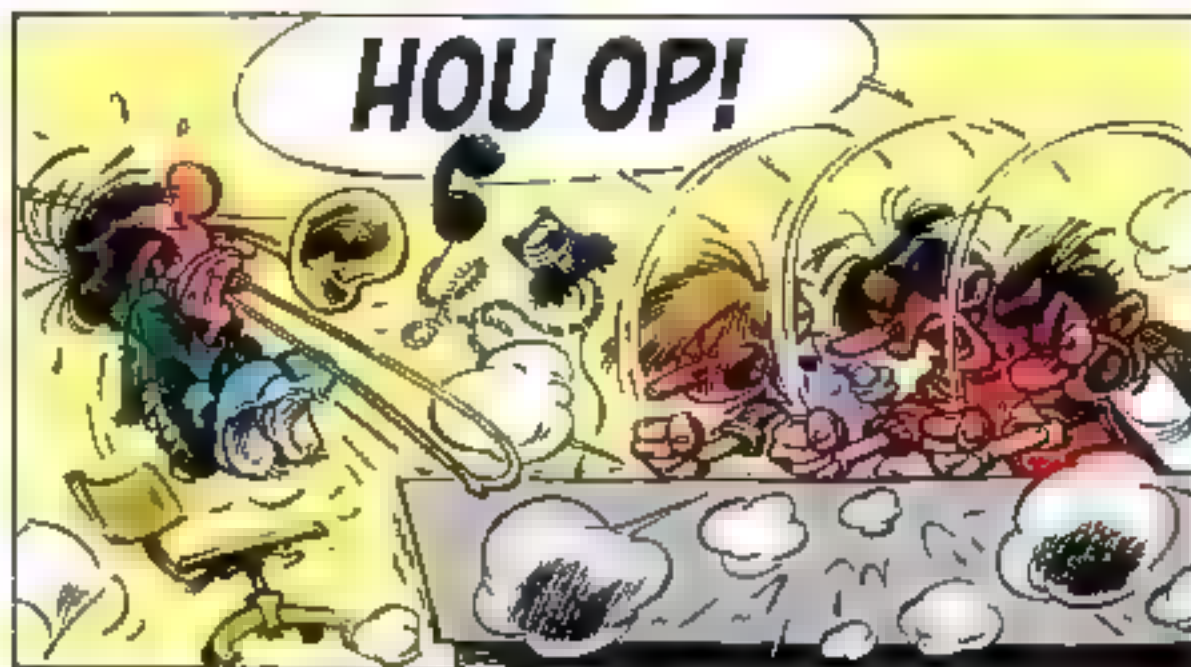

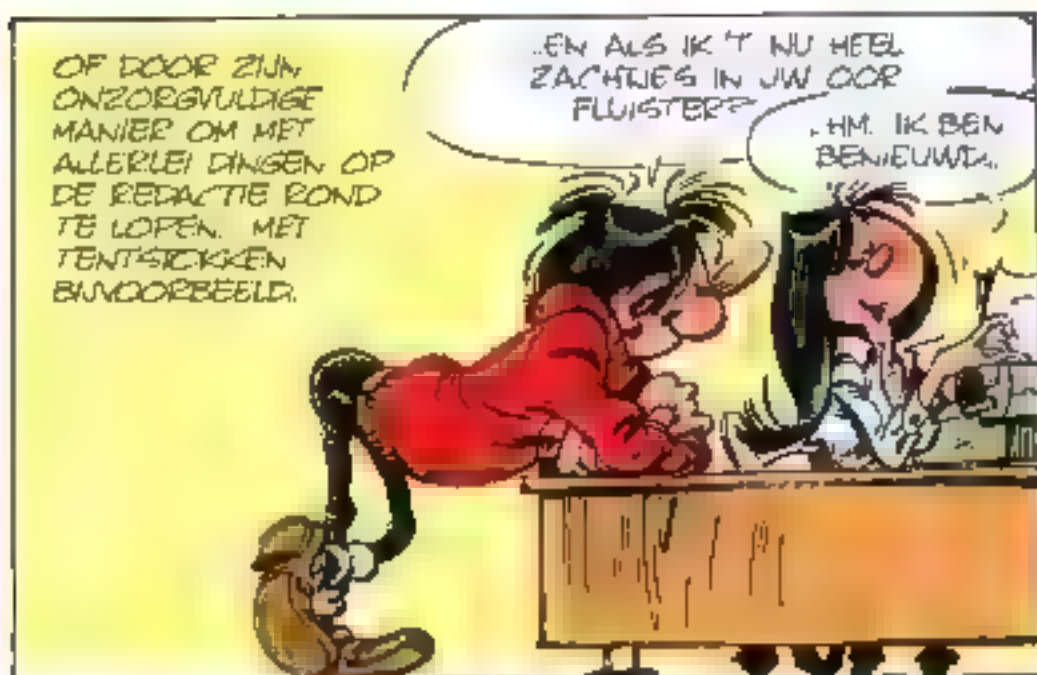
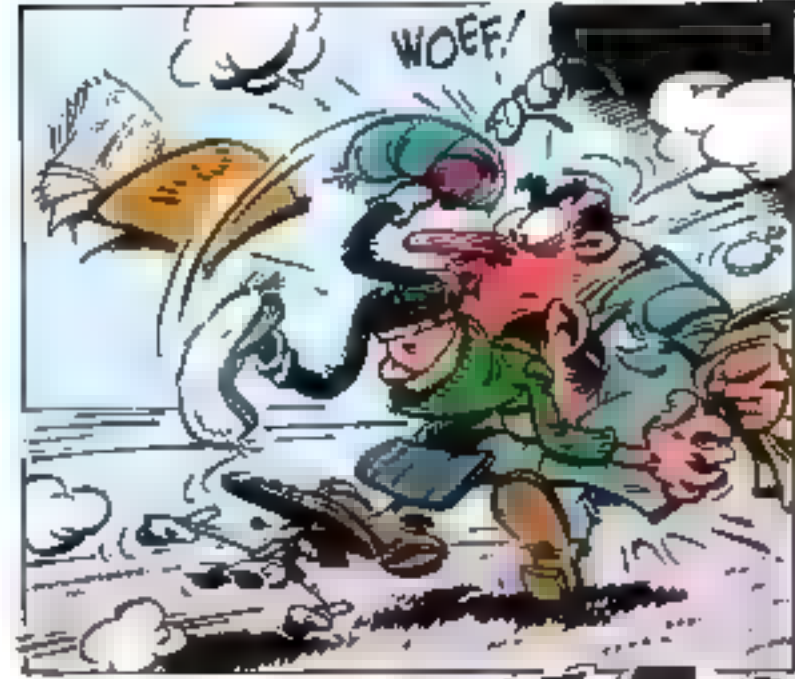

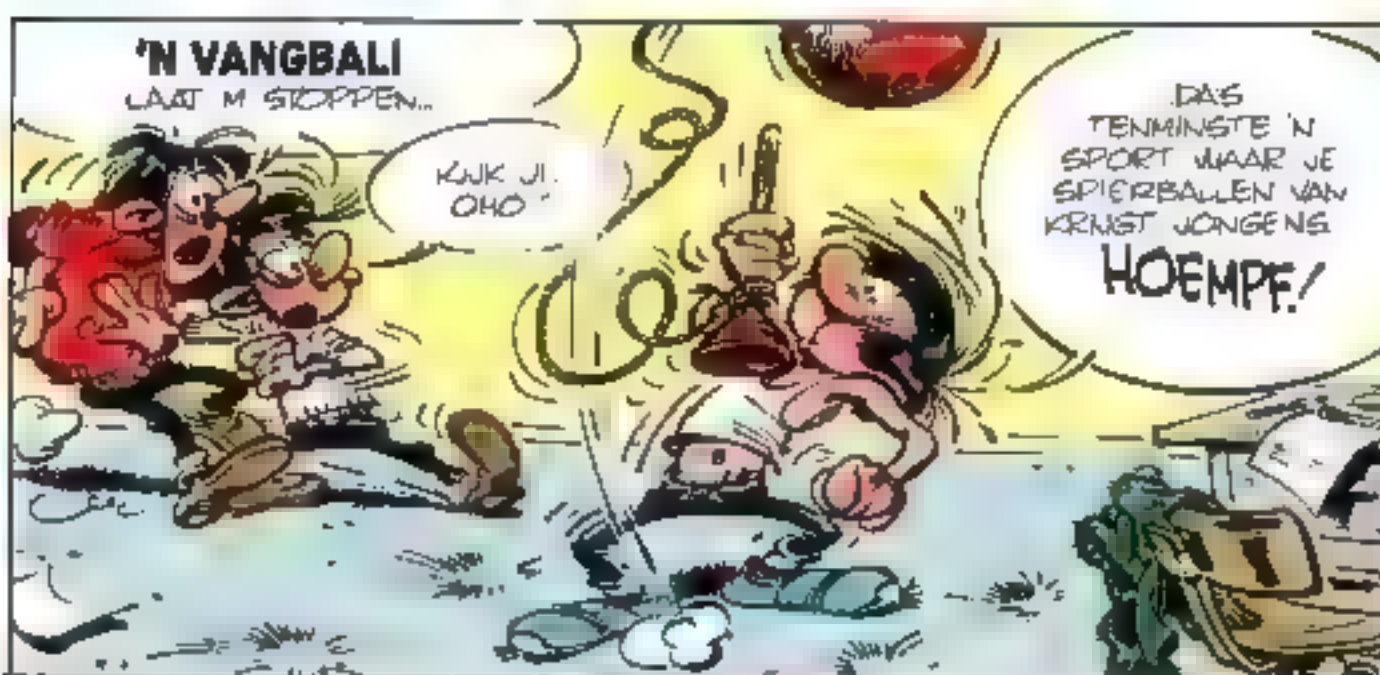
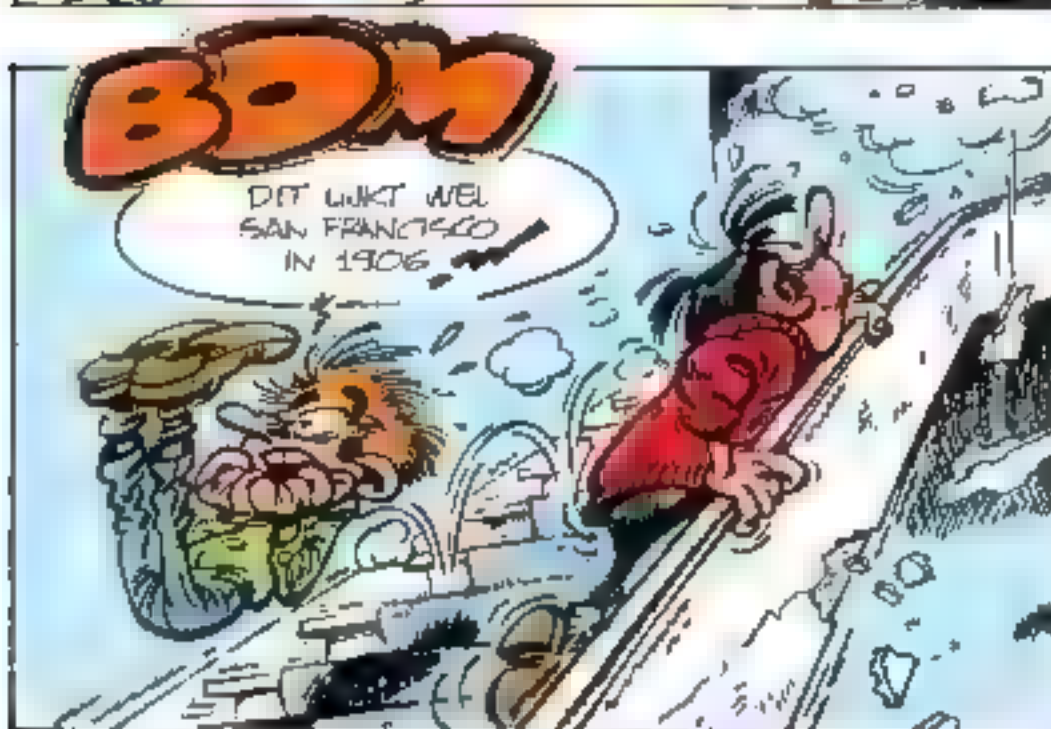
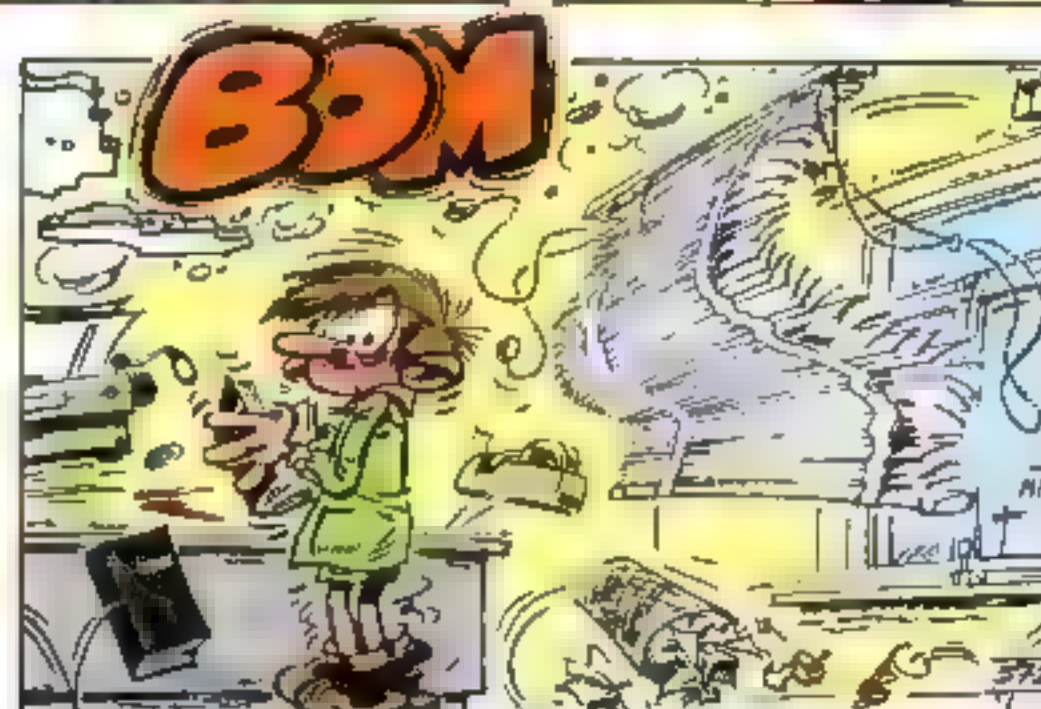
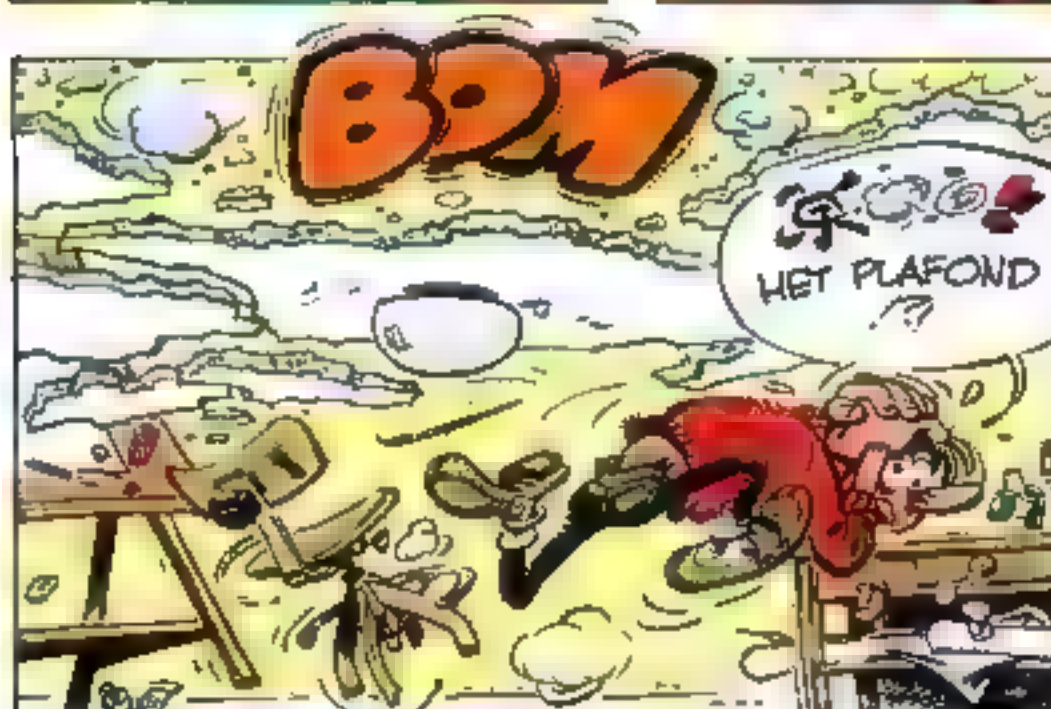

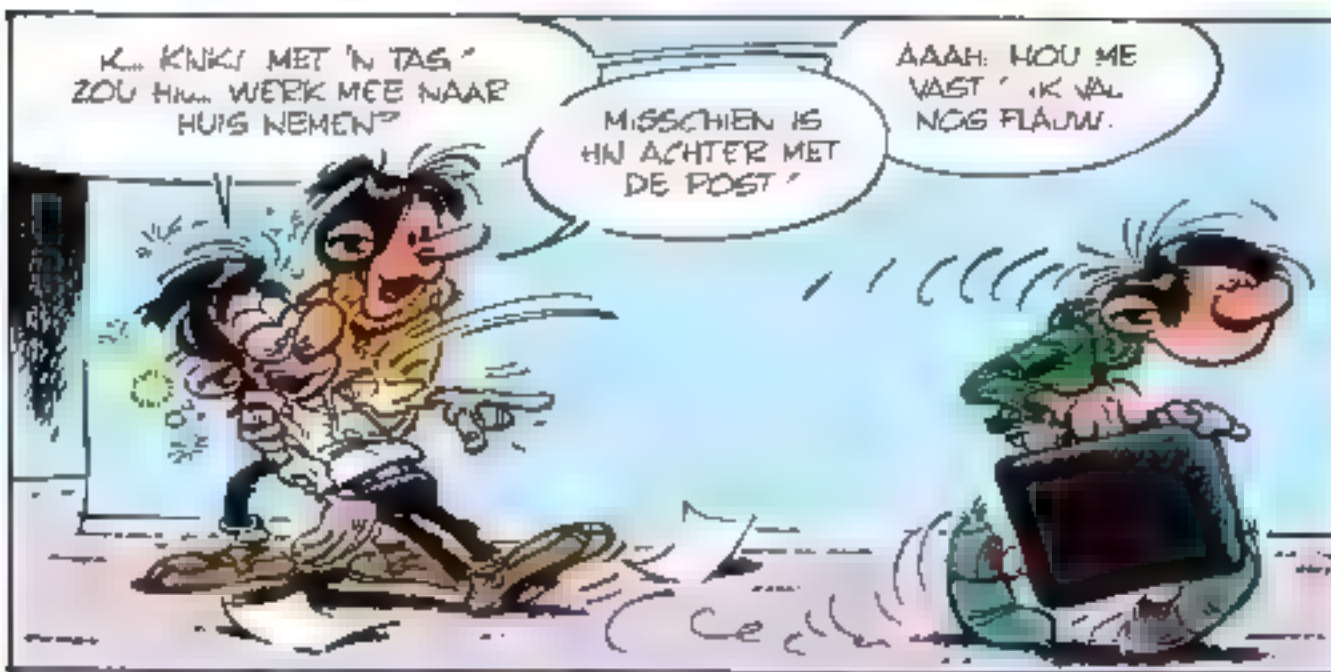
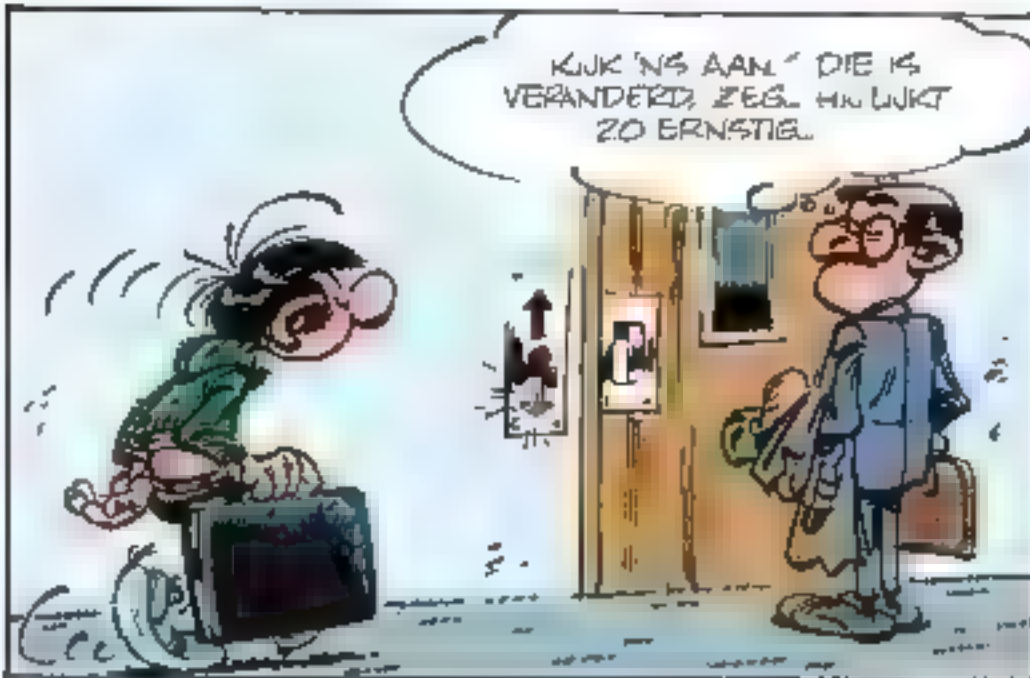

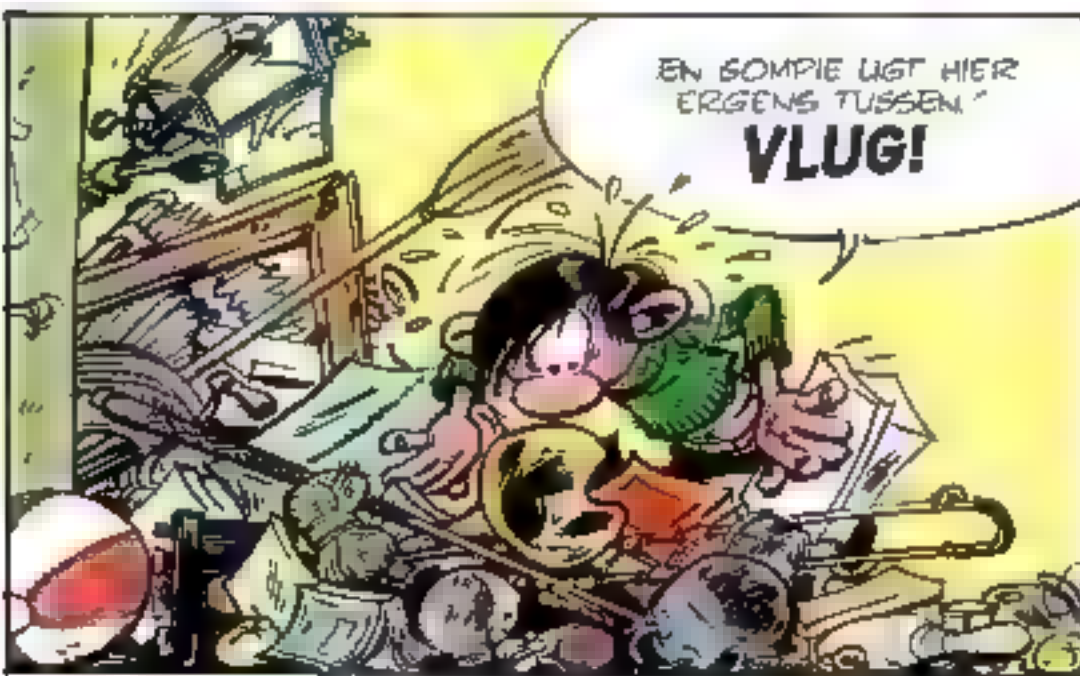

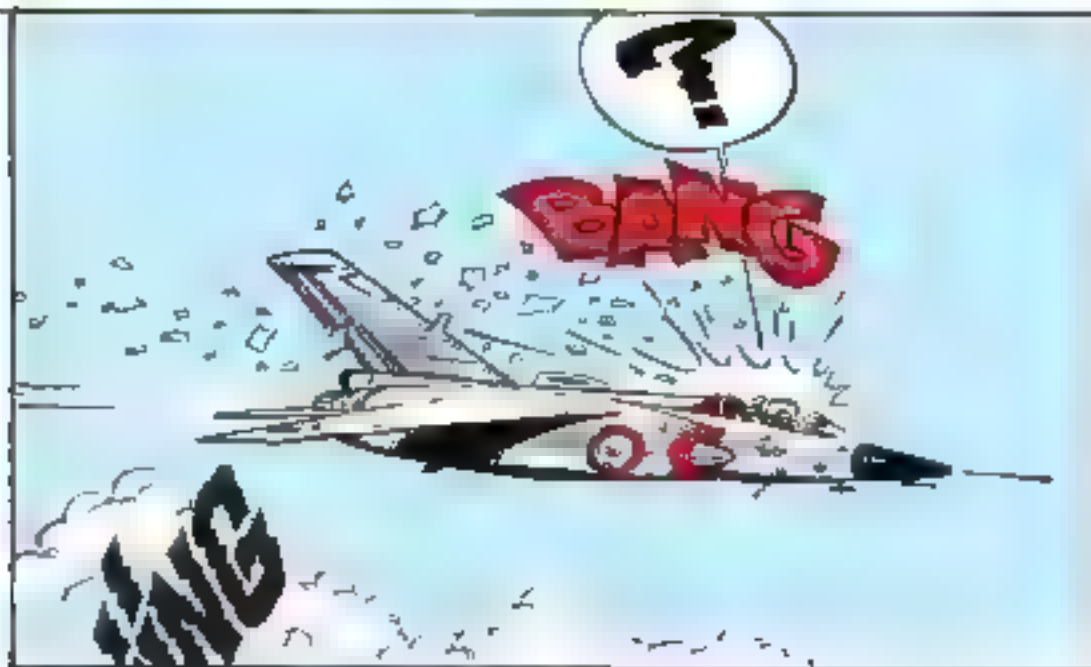

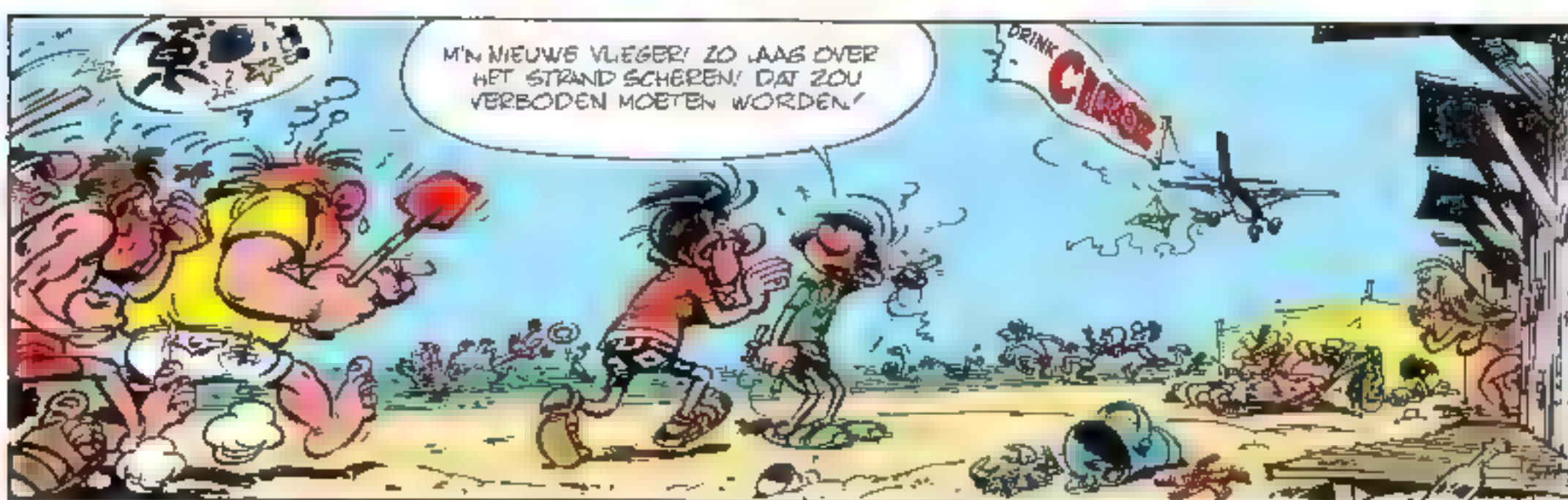
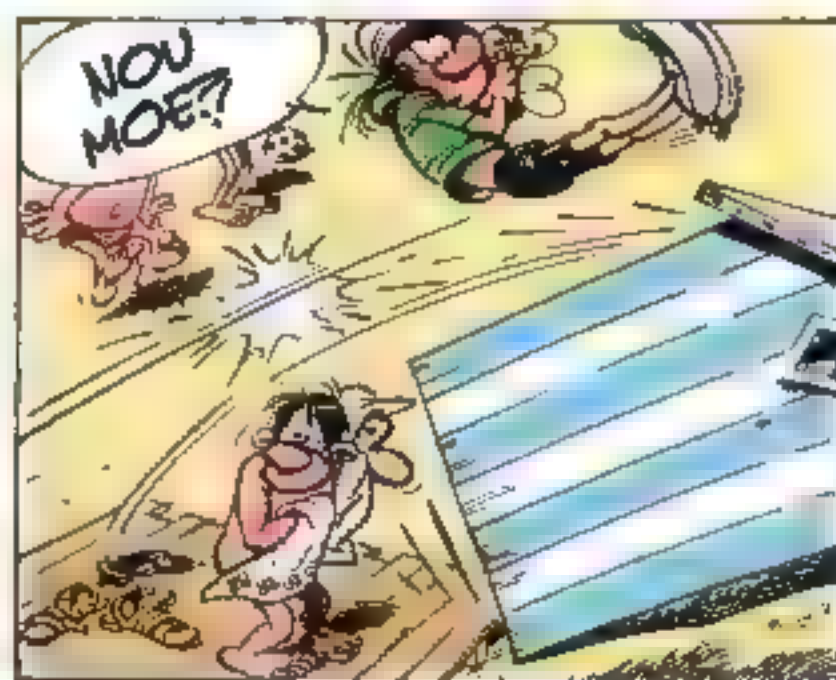
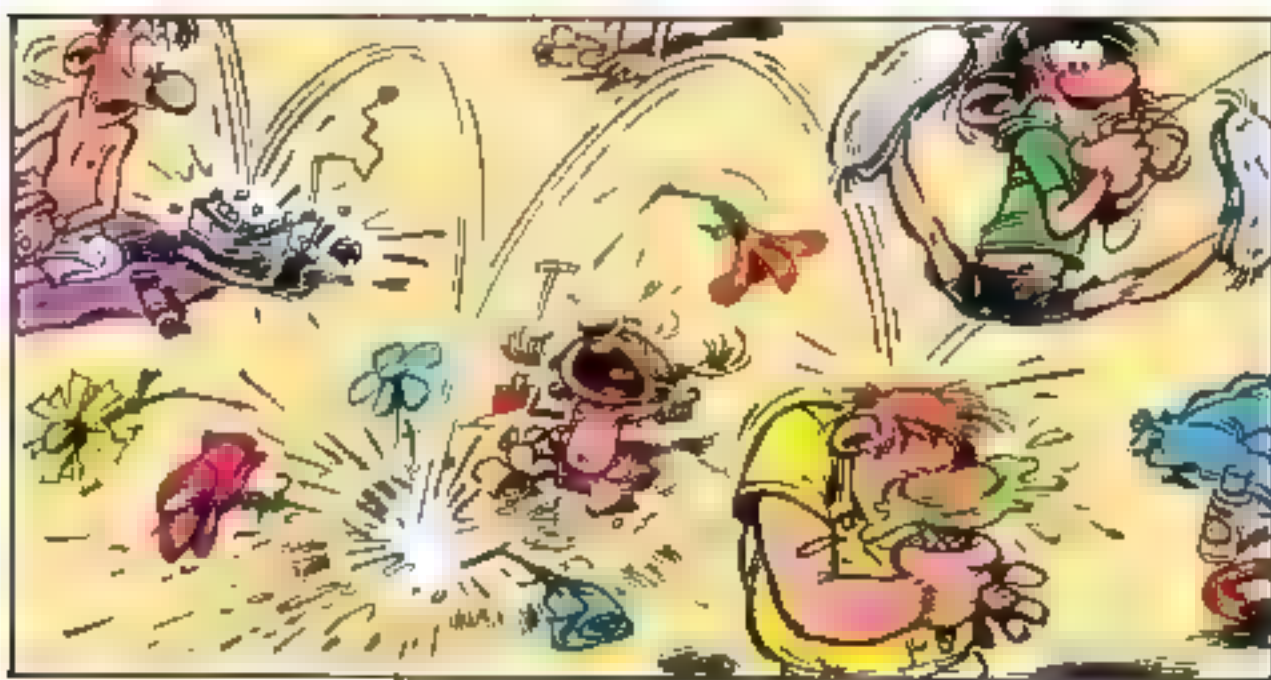
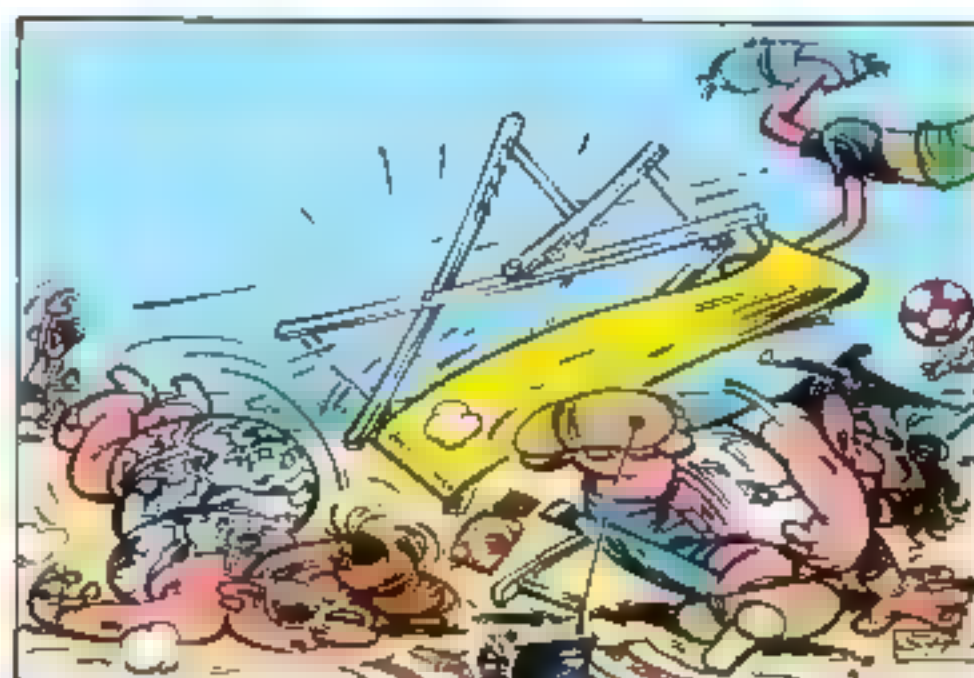
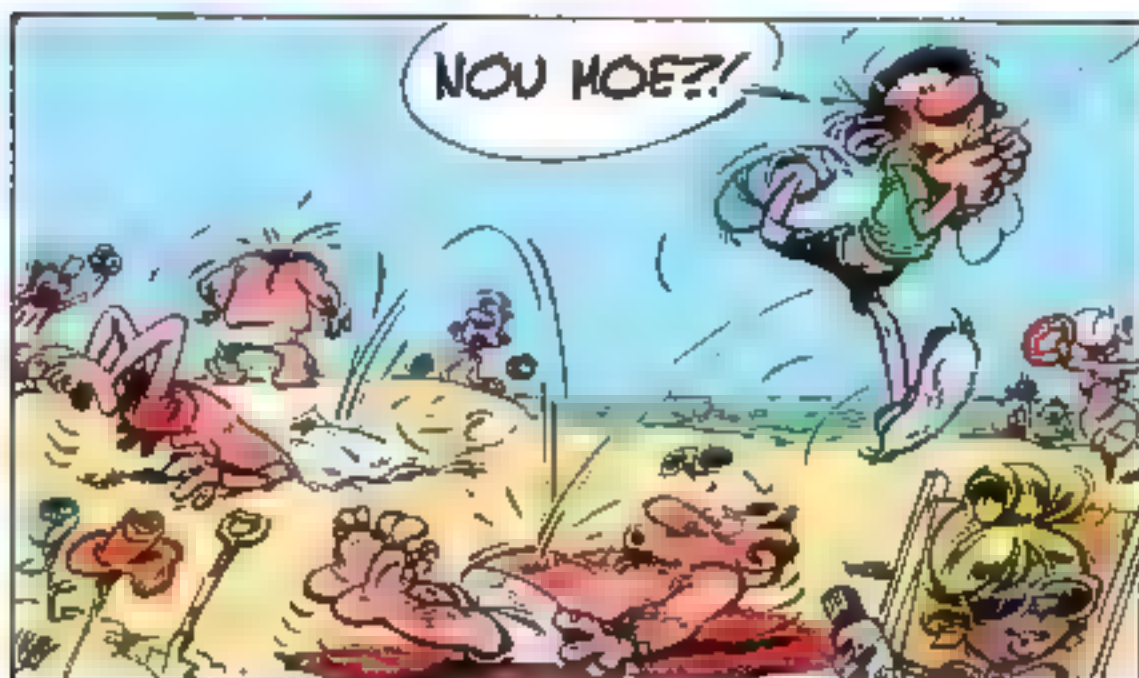
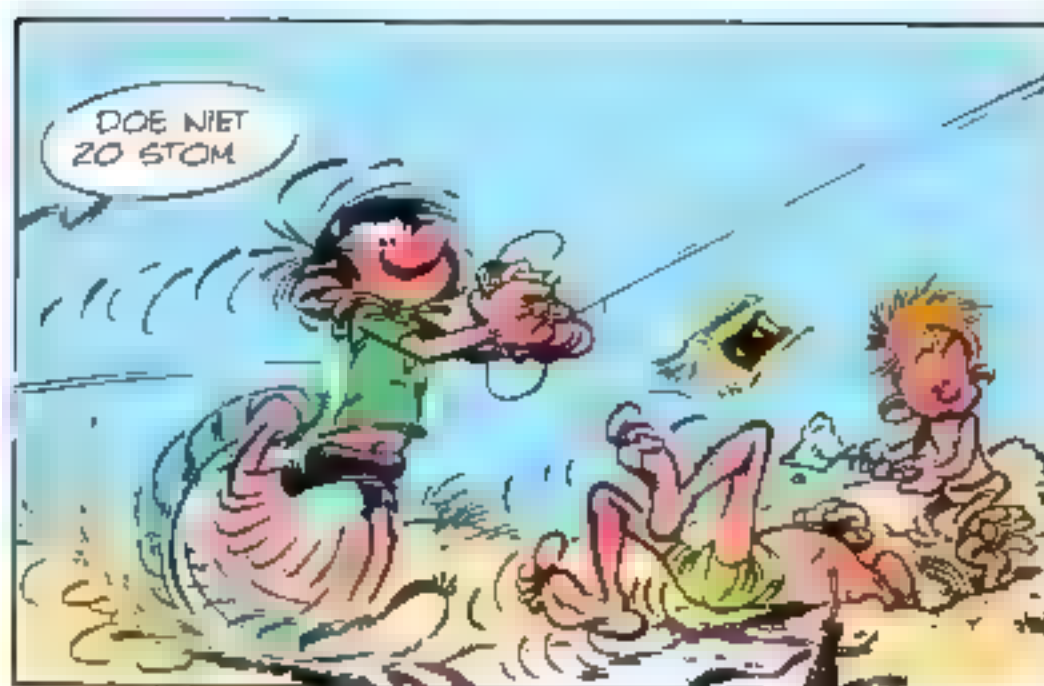
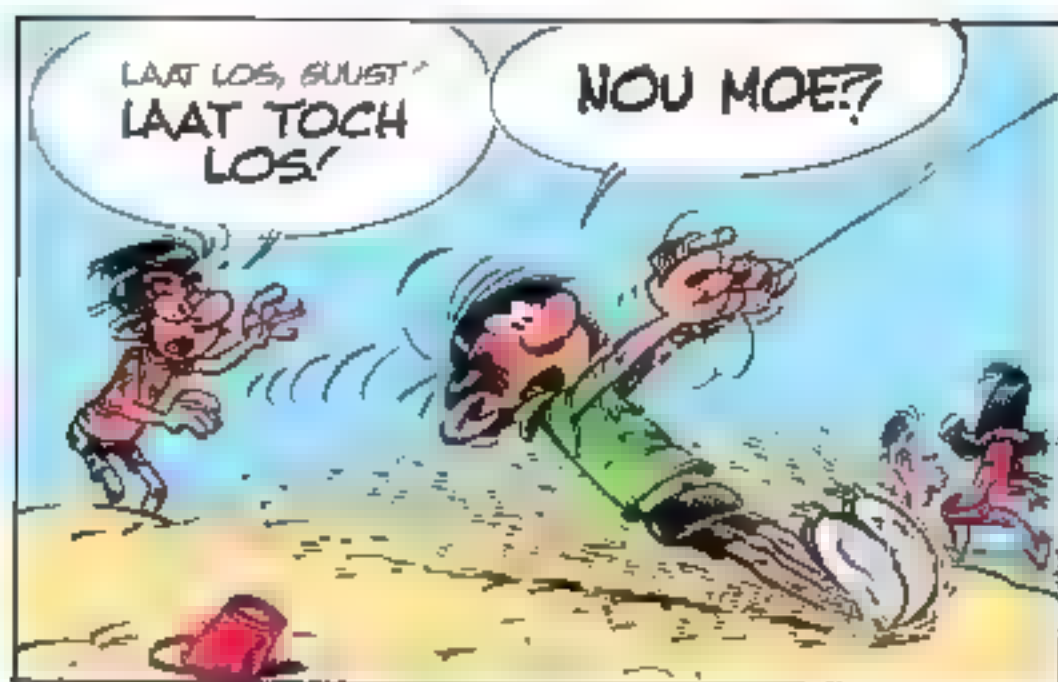

DE KIENE KIEMER...

**VERGIS JE NIET ! DIT IS NIET ZO SENSATIONEEL
ALS JE DENKT : WE HEBBEN GUUST
NIET NAAR DE MAAN GESTUURD...**

De rekeningen van de NASA berekenen astronomische hoogten. Meneer Dupuis zegt vaak dat Guust met zijn geint,es het bedrijf nog eens zal ruïneren. Maar het zal nog wel even duren voordat de rekeningen van die kostbare knaap de kosten van de lancering van een Saturnus raket zullen evenaren.

Op het plekje hiernaast zie je Guust dus niet een het zonnige strand van de Zee der Stille. Hij zit doodeenvoudig in de tuin van tante Hortensia, op wel eens een fraai gazon was.

Nou moesten we toegeven, dat het ook een beetje onze schuld is dat het gazon er zo vreselijk uitziet : toen hij op kantoor de enorme doos met het etiket "De kleine chemicus, honderd leuke proeven" openmaakte, zijn we zo tegen hem tekeer gegaan dat hij er vanaf zeg in ons bijzijn een steeltje van zijn chemisch kunnen te demonstreren.

Dus is hij het eerstvolgende weekend gaan experimenteren bij zijn tante Hortensia. Tot ver in de omtrek waren de ontploffingen te horen en regende het puin in de omliggende tuinen.

Wonder boven wonder is de kleine geleerde er zelf zonder kerscheuren afgekomen. Gelukkig, maar we hebben wel te doen met tante Hortensia, die haar gazon altijd zo liefdevol verzorgde.

Waarschijnlijk om die schade te vergoeden, kocht Guust, op weg naar zijn kantoor, minstens twee kilo graszaad. Weer moesten wij op onze achterste benen gaan staan want de zak was gescheurd en het vloerkleed lag onder het graszaad. Het laten scheuren van zakken moet een speciale liefhebberij van Guust zijn, want ook de kunstmaat, die hij tegelijkertijd had gekocht, ralde over de vloer.

Hij heeft ons bezworen de rommel op te ruimen.

's Middags betrapten wij hem bij het uitproberen van een spinternieuwe automatische sproeier. Je weet wel, zo'n moleitje dat in alle richtingen water spuit. We hebben 'm gezegd dat hij atape gek moest zijn om dat ding op de gang uit te proberen ; maar hij zei dat hij alles wat hij kocht ogenblikkelijk wilde gebruiken, dat water geen vlekken maakte en dat je alleen maar hoefde te wachten tot het droog was. En hoe denk je dat de hele zaak is afgelopen ?

Twee dagen later, merkten we dat het vloerkleed dat gewoonlijk blauwgrijs is, op verschillende plaatsen zachtgroen was geworden.

En nu hebben we over de hele lengte van de gang een jong en kergezand gazonetje, dat vooral in het midden van het kleed hard groeide.

Meneer van Gastel, de personeelschef, heeft de kleine kiemer vriendelijk doch dringend verzocht, de gang weer tot zijn oorspronkelijke hoedanigheid terug te brengen. Maar ik geloof dat Guust een tedere liefde voor zijn gazonetje heeft opgevat : want toen Krasser er overheen liep, schold Guust hem de huid vol en riep dat hij langs de muur moest lopen. En ik heb jufvrouw Janne horen zeggen

« Oh, meneer Fieler ! Met madeliefjes zou het nog mooier zijn ! Ik ben dol op madeliefjes... dolletjes ! »

En toen hij vanochtend op kantoor kwam, dacht ik dat ik hem 'n papieren zakje zag wgomoffelen. Ik denk dat ik hem maar eens ga opzoeken. Als het werkelijk made efjeszaadjes zijn, dan zwaait er wat.

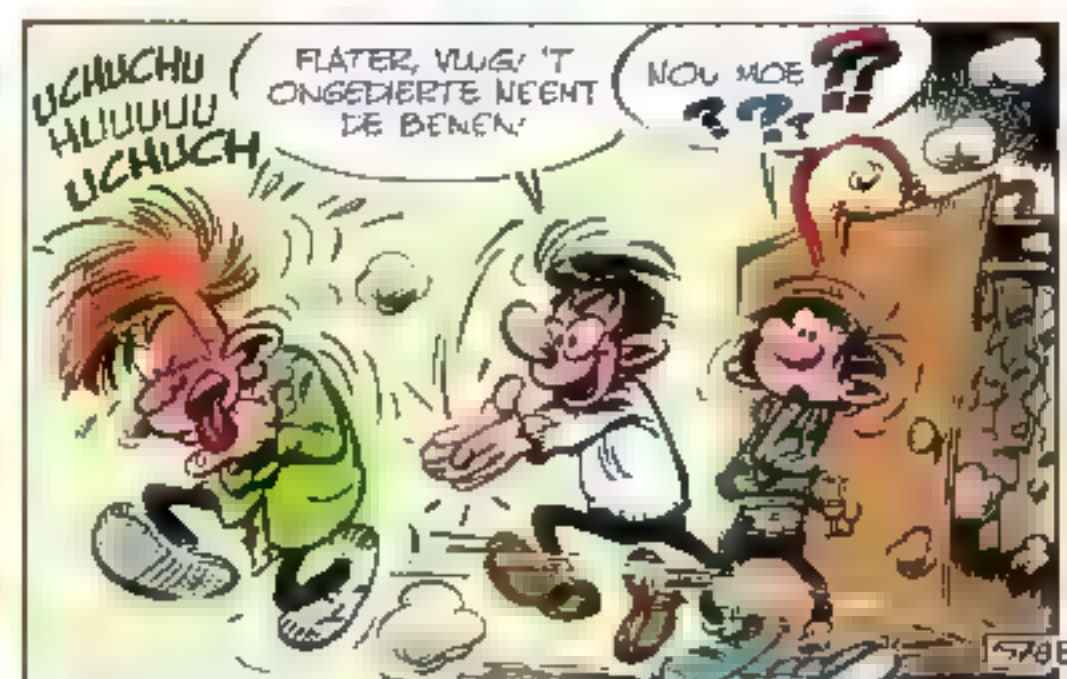
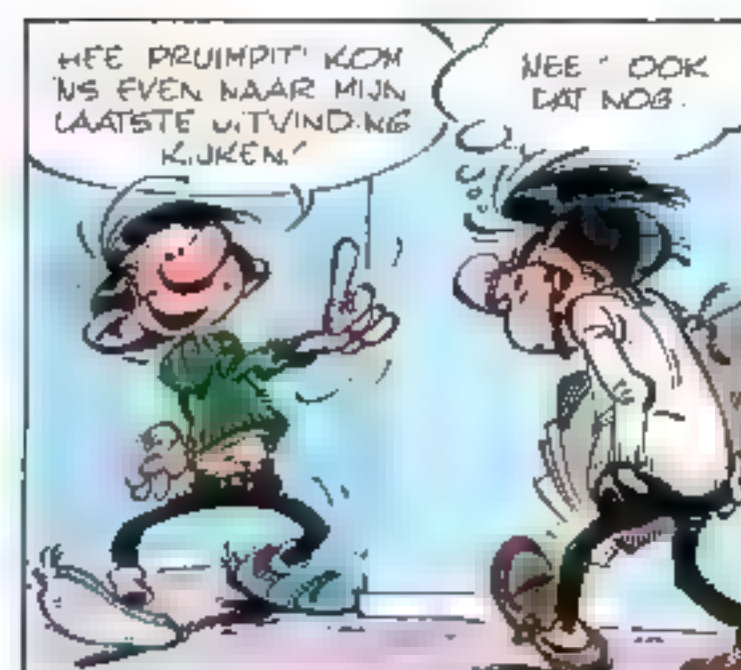
**DIT LOOPT
DE SPUI-
GATEN UIT !**

**ZEG DAT
MAAR
TEGEN DE
SPROEIER !**

Pruimpit.

BESTE GUSTFANS

Alle platen en tekeningen van Guust Flater uitgeven in een integrale, chronologische en geremasterde versie is een ambitieuze en heikele opgave. Alleen al omdat Uitgeverij Dupuis in elke nieuwe uitgave bij hoog en laag zwoer dat dit de laatste, uitiemste en definitieve versie word die de eeuwigheid zou trotseren. Maar dat was buiten de vloek gerekend die al sinds het begin op de reeks Guust rust. En ik zal u vertellen hoe dat komt.

Eerst en vooral was het helemaal nooit de bedoeling dat Guust Flater een stripheld zou worden. Guust zou nu en dan in het weekblad *Robbedoes* opduiken en met tekeningen en cartoons redactionele pagina's opvrolijken. Toen duidelijk werd dat het personage kon rekenen op de sympathie van heel wat lezers, maakte Franquin met Guust een aantal strookjes waarvan nadien – met restantjes uit de drukkerij – een eerste oblongalbum werd gedrukt. Daarna begon Franquin voor het weekblad halve platen met twee strookjes te tekenen. Ook die verschenen – weer op een oblong formaat – in albums die werden genummerd van 1 tot 5. En daarna... verscheen Guust in gags van hele pagina's. Uiteraard veranderde toen ook het albumformaat, maar de nummering ging verder vanaf 6. Alleen... alleen werden de eerste vijf albums (die in oblongformaat, weet u nog) herdrukt in het nieuwe paginaformaat. Ze kregen nu de nummers R1, R2, R3, R4 en afgezien van alle gags in halve pagina's werden deze albums aangevuld met redactionele rubrieken over het wel en wee op de redactie van het weekblad *Robbedoes*. Uitgeverij Dupuis liet toen ook weten (dat was halfweg de jaren zeventig van vorige eeuw) dat er nooit meer een album 5 zou komen.

Maar toen de reeks veertig jaar oud werd (in 1997) bedacht Uitgeverij Dupuis zich toch. De covers werden veranderd en ook de nummering was nieuw. Dit werd namelijk een 'chronologische' uitgave van de reeks Guust Flater. De gags werden in een min of meer logische volgorde gerangschikt en min of meer complementair op nieuw ingekleurd.

Daarna kreeg de commerciële logica het voor het zeggen. Want er waren nog nee, wat tekeningen in kasten blijven liggen die nooit verschenen; de al eerste illustraties voor het weekblad die niet in de heruitgaven waren

opgenomen, reclamegags die Franquin had gemaakt, platen die hertekend waren voor een album in pocketformaat en nog een paar dingen die het publiek nauwelijks gezien had. Dus kwamen er ook een album R5, een album 0, een nummer 15, 18 en 19. In 2008 waren er weer nieuwe covers om de tekeningen van Franquin beter tot hun recht te laten komen. Alle films die al die tijd dienden voor het drukken, herdrukken en herherdrukken van de albums, verbeterden er niet op. Bij elke nieuwe druk zag je lijnen verdwijnen of, wat ook niet de bedoeling was, ze werden vetter. Er moest dus worden ingegrepen.

Het lijkt nu logisch om uit te gaan van de publicatiedatum van de gags en van de tekeningen. Er is gekeken – soms gezocht – naar de originele lijn, alles werd met de grootste zorg gescand, en elke plaat werd minutieus opnieuw ingekleurd. Daarbij werd uiteraard rekening gehouden met de kleuraanwijzingen van André Franquin en de coherentie van de gags. Enne... aangezien die redactionele pagina's er toch zijn, werden ook die in deze prachtige uitgave opgenomen. Alle tekeningen die nooit eerder werden gepubliceerd? Ook die vindt u hierin. Soms werd vertrokken van de originele tekening, maar omdat die niet altijd beschikbaar was, werden ook enkele facsimile's gemaakt met het weekblad als bron. Maar altijd... in chronologische volgorde. Toen deze oefening helemaal was afgerond... werd duidelijk dat de paginering niets meer te maken had met alle vorige albums.

Daarom heeft het album *Flaters schade* dat u nu in handen hebt, niet noodzakelijk meer dezelfde inhoud als het album *Flaters schade* uit 2008. En is het zeker niet meer identiek aan het album *Flaters schade* uit 1968. Word a.s.t.u.b. niet kwaad. Wie een reeks als Guust wil aanvullen, weet waar hij begint, maar nooit waar hij eindigt..

We roepen we vandaag trots en hard.

DIT IS DE DEFINITIEVE CHRONOLOGISCHE EN GEREMASTERDE REEKS ALBUMS VAN GUST FLATER

Nu ja, tot blijkt dat we toch iets over het hoofd hebben gezien.

DE UITGEVER

Dit album werd gedrukt in een beperkte oplage van 2000 exemplaren in het kader van de zestigste verjaardag van Guust.

SPECIALE UITGAVE 60e VERJAARDAG

Restauratie van de inkleuring FRÉDÉRIC JANNIN
Kleuradvies ISABELLE FRANQUIN
Grafisch ontwerp ALEXIA DE VISSCHER, DELPHINE PLATTEEUW
Vertaling en lettering: BOOM!, WINGENE
Fotogravure facsimiles ILAN WEISS, MARTIN SCHRIJVERSHOF
Fonten: SPECULOOS

D/2018/0089/001

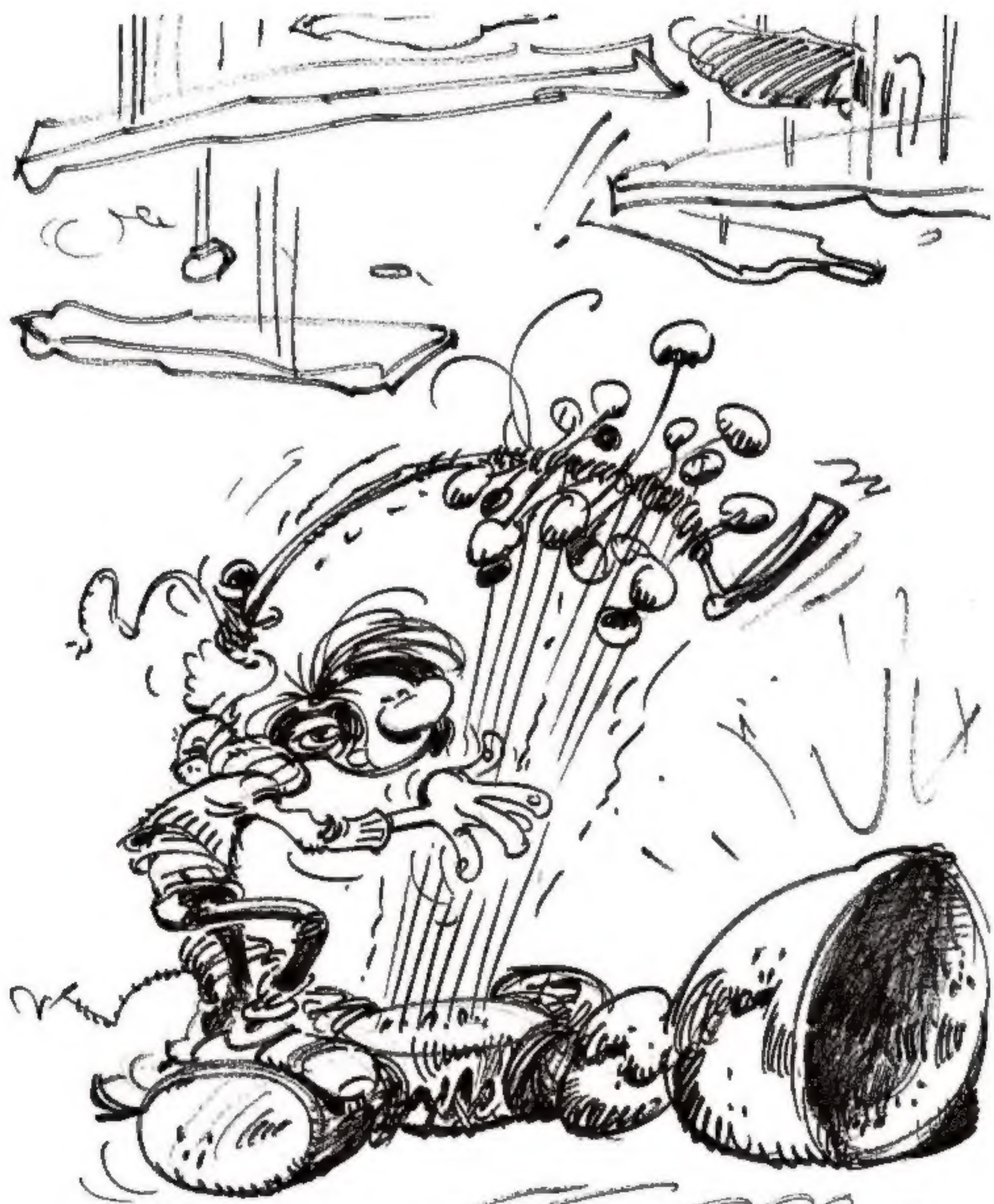
ISBN 978-90-314-3601-9

FRANQUIN, JIDÈHEM © DUPUIS, 2018.

Alle rechten voorbehouden.

Gedrukt in de EU door Canale.

Franklin 78

ALLES VAN GUUST

